

வாணிகம்

P. S. செய்துவரி : 5, 2-50

5 44 15 49

அப்படிநிலைய மலைத்துக் கார்த்திரக்கா
ஈட்டக இலக்கீழ்நூல்கள் கட்டுவாச்சுக் கு
ற்றுக்காங்கும் வாழும் தமிழகத்
நாள் குறை கணமுடிய ஏடுக்கும் சூ
பத்தாண்டுப் பொருள் வாழ்த்துக்கள் !

24 00

வெளிவரி வீட்டுவா

ஏப்ரல், 1981

கட்டிடம் அமைக்க,
கட்டிட வரைபடம் கீற,
நிலப் பிரதிகள் எடுக்க

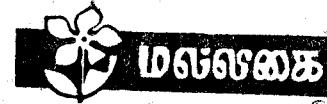
நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

MANOHARAN & VETTIVEL
ENGINEERS — CONTRACTORS
53, (31), KANDY ROAD, JAFFNA, SRI LANKA
Phone : 23870

Branch:
57, AMBALAVANAR ROAD, JAFFNA.
Phone : 24377

Managing Partners :
S. K. Manoharapoojan
Mrs. M. Karunadevy

Consulting Engineer:
M. Sinnathurai
MICE, FIE., M. CONS. E.
Retd. Director, Building Dept.
Sri Lanka

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறப்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

176

ஜூன் 1984

புதித்தியாட்டுவதுக்கும்

அன்பர்களுக்கும், இனிய நன்பர்களுக்கும்.....

நன்பர்களுக்கு ஒரு வாரித்தை.

புத்தாண்டு பிறந்துள்ளது. இப் புத்தாண்டில்தான் நமது இருபதாவது ஆண்டு விழாவும் வரப் போகின்றது. இருபதாவது ஆண்டுவிழா வருகின்ற ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வருகின்றது. அந்த மாதத்தில் வரும் மகிழ்ச்சிகரமான இருபதாவது ஆண்டு ஆரம் பத்தை மிகக் கோலாகலமாக — இலக்கியத் தரமாக — கொண்டாட வேண்டும் என்பதே நமது பெரு விருப்பமாகும்.

இருபதாவது ஆண்டு தயாராகப் போகும் ஆண்டு மலரைப் பற்றி இப்பொழுதே இருந்து சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டோம். இதுவரை வெளிவந்த ஆண்டு மலர்களைப் போலில்லாது கனங்காத்திரத்துடன் அம் மலர் விளங்க வேண்டுமென்பது எமது பேரவாராகும். நமது பெரு விருப்பம் நம்முடைய ஆர்வத்தில் மாத்திரம் தங்கியிருப்பதில்லை என்பது நமக்கு வடிவாகத் தெரியும். சுகல படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும் எமது இந்தத் திட்டத் திற்கு உதவி புரிய வேண்டும்.

வருட ஆரம்பத்திலேயே ஏன் இதைக் கூறுகின்றோம் என்றால் இந்த ஆண்டின் மத்திக்கு அப்புறம் வரக் கூடிய ஒரு விழாவிற்கு இப்போது இருந்தே இயங்கினால்தான் வெகு சிறப்பாக அதைச் செமிமையான முறையில் செயல்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம்தான் காரணம். அத்துடன் போதிய கால அவகாசம் இருந்தால்தான் நமது படைப்பாளிகள் தமது தரமான ஆக்கங்களை மல்லிகைக்குத் தந்துதவ முடியும். இதை மனதில் கொண்டே இப் புத்தாண்டு ஆரம்ப இதழில் இந்தத் தகவல்களையெல்லாம் இங்கு சொல்லி வைக்கின்றோம்;

சமீப காலமாக மல்லிகை பல கல்வெறிகளைத் தாங்கிக் கொண்டு குழந்தீகள் உற்பட்டுள்ளது; இதனால் எமக்கு வருத்தமோ மனப்

பதட்டமோ சிறிது கூட இல்லை. மாருகு^{வி} ஒருவிதத் திருப்பிதான் நெஞ்சில் இழையோடுகின்றது. மல்லிகை — மல்லிகையில் உழைப்பு இன்று பலராலும் பல கோணங்களில் கவனிக்கப்படுகின்றது என் படே அது. அந்தத் தாக்குதல்களால் ஒரு நன்மையும் விளாந்துள்ளது. மல்லிகை சென்றையை முடியாத தெள்ளிலங்கையிலுள்ள சிற்றார்களில் இருந்தெல்லாம் மல்லிகை பற்றி விசாரிக்கின்றனர். பலர் சந்தா செலுத்தித் தம்மையும் மல்லிகைக் குடும்பத்தில் ஓர் அங்கமாக இணைத்துக் கொள்ள முன்வந்துள்ளனர்.

எமக்கு வெகு தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் ஒன்று தெரியும், சரித்திரத்தில் பேசப்படாப் போகும் சஞ்சிகை மல்லிகை. நாமும் மல்லிகையின் கவைஞர்களான நீங்களும் மறைந்து போன பின்னரும் நின்று நிலைத்துப் பேசப்படாப் போகும் மாகிகை மல்லிகை. மல்லிகையை ஆராய்ந்து கலாநிதிப் பட்டம் வாங்கக் கூடிய ஒரு காலம் வரத்தான் போகின்றது.

அப்படியான நெடுந் தொலைவுப் பார்வையுடனேயே நாம் இன்று செயல்பட்டு வருகின்றோம்.

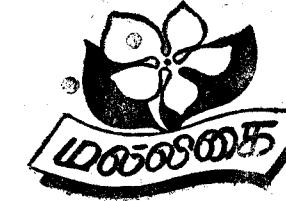
'இலக்கியச் சுவைஞர்களின் பார்வைக்கு ஓரிரு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கின்றோம்: உங்களுக்குத் தெரிந்த இலக்கிய ஆர்வர்களின் முகவரிகளைத் தந்துதவுங்கள்' என நாம் மூன்று தெரிந்த பல நேயர்களின் முகவரிகளைத் தந்துதவியுள்ளனர். அவர்களில் கவனிப்புக்கும் ஆர்வத்திற்கும் நன்றி. இதைக் கூடச் சிலரை துஷ்பிரயோகம் பண்ணியுள்ளதை நாம் கவனிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சிலர் சிறு சிறு ஊர்களில் உள்ள பக்கத்துப் பக்கத்துத் தெருக்களில் வாழும் முப்பது நாற்பது பேர்களின் முகவரிகளைப் பட்டியல் போட்டு அனுப்பி வைத்துள்ளனர்.

இவசம் என்றாலே மல்லிகை சரக்கு என்ற ஒசி நேராய்* மல்லிகையைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பதினால் இனி முகவரிகளுடைய நன்பர்கள், அனுப்பும் தபாற் செவ்வாக முப்பது சத்திற்கு தபாற் தலை அனுப்ப வேண்டும் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்துகின்றோம். நேரமையுள்ளம் கொண்டவர்களுக்கு இது சிரமமாக அமையலாம். என்ன செய்வது? சிரமத்தை எமக்காகத் தாங்கிக்கொள்ளுங்கள், அட்டையை வரைந்த நண்பர் 'ஸ்ரீதர்' வளர்ந்து துளிர்த்து வரும் ஓர் ஒவியர். ஆரவமுள்ள இந்தக் கலைஞரின் படைப்புக்கள் தொடர்ந்து மல்லிகையில் வெளிவரும்,

— ஆசிரியர்

உருவாக்க உதவியவர்; கா. சுத்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B.— கே. கே. எஸ். வதி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் கலைகள், சம்பவங்கள் அணைத்தும் கற்பண்டை

இளங் குருத்துக்களைக்

கருகவிடக் கூடாது!

வன் செயலால் இடம் பெயர்ந்த பல்கலைக் கழக மாணவர் பிரச்சினை இன்று நாட்டில் பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது.

வன் செயலுக்கு முன்னும் கூட, தெள்ளிலங்கையில் பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் நடந்துள்ள பல கசப்பான் — மனசு புண்படக் கூடிய — பல சம்பவங்கள் நடந்தேறியுள்ளதையும் காரணமாகக் காட்டி மாணவப் பகுதியினர் தமது கோரிக்கைகளை முன் வைத்துள்ளனர்.

தங்களுக்கு வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள பல்கலைக் கழகம், பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் இடமளிக்கப்பட வேண்டுமென்று தமது கோரிக்கையில் வற்புறுத்தியுள்ளனர். இதற்காகப் போராட்டத்தையும் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகின்றனர்.

உண்ணூவிரதப் போராட்டத்தைத் தமது எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாக ஆரம்பித்த மாணவர்கள் இப் போராட்டக் கட்டத்தையும் தாண்டி சாகும்வரை உண்ணூவிரதம் என்ற கட்டத்திற்குள் தமிழை உட்படுத்தியுள்ளனர். சாகும்வரை உண்ணூவிரதம் இருப்பவர்களில் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து சில மாணவிகளும் பங்கு கொண்டுள்ளனர்.

எனவே நிலைமை பாரதாரமான கட்டத்திற்கு மாறியுள்ளது என்பதை நாம் கட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

நிலைமை அபாய கட்டத்திற்கு மாறுவதற்குள் சம்பந்தப் பட்ட வர்களும் அரசாங்கமும் தகுந்த, நியாயமான தீர்வு நடவடிக்கை களைக் கையாள வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

அரசியல் தலைவர்கள் தலையிட்டு உயர் கல்வி அமைச்சின் கசயலாளர் கலாநிதி ஸ்டாண்டி கல்மகேட்டுடன் பேச்சு வார்த்தை ஜோ நடத்தியுள்ளதாகத் தகவல்கள் சொல்லுகின்றன.

சமாதானப் பேசுக்கள் மனிதாபிமான உணர்வுடனும் கஷ்ட நிலைப் புரிந்து கொள்ளும் மனப் பரிவுடனும் தயாற்றவர் கூடுதல் விடியை ஏற்படுத்தும் வகையுடன் அழைய வேண்டும் என-

ஆசிக்கின்றோம். இந்தப் பாரிய பிரச்சினையில் நிதானம் மிக மிக முக்கியம் என்பதையும் நாம் வற்புறுத்திக் கூறவிருப்புகின்றோம்.

காரணம், உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சம்பவங்கள் திசை திரும்பு மானால் அது மிகப் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம் எனவும் அச்சப்படுகின்றோம்.

தற்போது ஏற்பட்டுள்ள புதிய குழந்தையில் நிலைமைகளை அனுசரித்து இரு பகுதியினரும் ஒருவர் பிரச்சினையை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு சமாதான உடன்பாட்டுக்கு வரவேண்டியது அவசர அவசியக் கடமையாகும்.

சமீப மாதங்களில்தான் இந்தத் தேசமே வெட்கித் தலை குனி யக் கூடிய இனச் சங்காரம் நடந்தேறியுள்ளது. இதைச் சகலரும் அறிவர். சகல தேசங்களும் அறியும். இந்தப் பின்னணித் துயர துணபங்களின் சுவடுகள் இன்றும் கூட முற்றுக மறையவில்லை. இதன் எச்ச சொச்சங்கள் தென்னிலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் எதிராவிக்காமல் இருக்க முடியாது.

இந்த நிலையில் மாணவர்கள் அச்சப்படுவதில் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்யும்.

83 ஐஉலை வன்செயலால் பாதிக்கப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்களும் தனியார் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பலரும் இன்னமும் தென்னிலங்கைக்கு முற்றுகத் திரும்பிவிடவில்லை.

இதையும் நாம் கவனத்தில் கொண்டுதான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு சமூகத் தீர்வு ஏற்பட வேண்டும் என விரும்புகின்றோம்.

தென்னிலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமது உயிர் உடமைக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்ற அச்சப்படும் மாணவர்களின் இந்த ‘உயிர் முக்கூ’க் கோரிக்கையை உயர் கல்விப் பீடம் அநுதாபத் துடன் அனுகி, பிரச்சினையின் ஆழத்தைத் புரிந்து கொண்டு ஒரு சமூக தீர்வுக்கு வரவேண்டும் என மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றோம்.

சம்பந்தப்பட்ட இடம் பெயர்ந்த மாணவர்கள் வெறும் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி மாணவர்கள் மட்டுமல்ல. இவர்களில் அநேகர் எதிர் காலத்தில் இந்த நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் தலைமை தாங்கக் கூடியவர்கள்: உயர் பதவிகள் வகிக்கத்தக்கவர்கள்; சட்ட வல்லுநர்களாக, வைத்தியர்களாக, பொறி நுட்பத் துறையில் நிபுணர்களாக, நீதித் துறையில் தலைமை தாங்குவர்களாக, இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் உயர் தகுதி படைத்த வர்களாக விளங்கத் தக்க இவர்களின் எதிர் காலத்தில் மக்கள் சமூகத்திற்கும் பொறுப்பான பங்குண்டு.

எல்லாவற்றையும் விட, எதிர்காலத்தில் வாழ்ந்து வளம் பெறக் கூடியதான் இளம் குருத்துக்களின் உயிர்கள் பாதுகாக்கப் பட வேண்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இது சாத்தியமாகவும் அமையும்.

எழுத்தும் — சன்மானமும்

-- முகுந்தன்

‘எழுதுவதற்கெல்லாம் சன்மானம் தரப்பட வேண்டும். இல்லை யேல் எழுதக் கூடாது’ என்ற நியாயமான கோரிக்கை இப்போது எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது. இதுபற்றி முன்னரும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டங்களில் பேசப்பட்டன; இலக்கியச் சிற்றேடுகளில் எழுதப்பட்டன.

இருப்பினும் பெரிய பெரிய பத்திரிகைகள், நிறுவனங்கள் நியாயமான அக்குரலுக்கு செவிமுடுக்க வில்லை. அதனால் மீண்டும் அக்குரல் ஒங்காரமாக ஓலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

‘சன்மானம் தந்தால்தான் எழுதுவோம்’ என்று சொன்னவர்களும் ‘மாதாந்தம் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையை எமக்கு எவரே சொன்னவர்களும், தமது எழுத்து அச்சக் கோர்க்கப்பட்ட அதற்கான புருவகளுடன் காசோலையும் வந்தால்தான் புருவ திருத்தி அனுப்பப்படும்; இல்லையேல் அது குப்பைக் கூடையில்தான் என்று மூர்க்கமாக நின்றவர்களும் தமிழகத்தில் இன்றும் எழுத்தாளர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அந்தளவுக்கு இலங்கை இன்னும் வரவில்லைத்தான். இருப்பினும், பெரிய பத்திரிகை நிறுவனங்கள் கோரிக்கை அர்த்தம் பொதிந்தது. வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வுக் கேற்ப பத்திரிகைகளின் விலை அதிகரித்தது; அதேபோல் அவற்றுக்கான விளம்பரக் கட்டணங்கள் உயர்ந்தன. ஆனால், அவற்றில் எழுதுவர்களுக்கொள்ள சன்மானங்கள்தான் இன்னும் உயரவில்லை: அல்லது ஒழுங்காகக் கொடுப்பதில்லை.

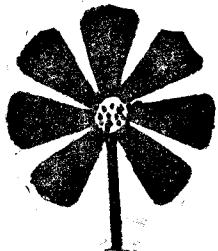
இந்தின் மாறவேண்டும்! யார் மாற்றுவது?

எழுதுவதற்குச் சன்மானம் என்று வரும்போது சன்மானம் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் இலக்கியச் சிற்றேடுகள் அந்தளவுக்கு வளர்ந்துள்ளனவா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. உண்மையில் அது சாத்தியமல்ல.

கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் அச்சாதனம், கருத்துக்களுக்கு சன்மானம் கொடுக்கும் அளவுக்கு வளர்வில்லை என்ற உண்மையை அதில் எழுதுவோர் நன்கு தெரிந்து வைத்திருப்பதனால் அங்கு சன்மானம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

அரசு மட்டத்தில் இருக்கும் சாகித்திய மண்டல அமைப்பே ஒழுங்காக இன்னும் இயங்கவில்லை, பரிசுகள் வழங்கப்படவில்லை. அதுகுறித்து இப்போது எவரும் கவலைப்படுவதும் இல்லை.

ஆனால் — பத்திரிகைத் துறை எழுத்துக்கள் தொடர்பாகவும். அவற்றுக்கான சன்மானம் குறித்தும் படைப்பாளிகள் அக்கறைகள் வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது:

ஸார் வீர மலர்

— முஸ்லிம்யூன்

என் வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு பூமரம்,
கறுத்துத் திரண்ட இலைகள், குருத்துக்கள்
அப்பகவில் விரித்து நின்று காற்றுக்கு ஆடும் பூக்கள்
எப்போதோ மலர்வதற்காய் சிறு அல்லி மொட்டுக்கள்
நாளை மலர்வதற்காய் காத்துக் கிடக்கும் பருவமொட்டுகள்
குலுங்கக் குலுங்க
நீள இசைப் பாடலொன்றிசைத்து மாலையில்
என் மனம்போடும் தாளத்திற்கு
வானில் கூத்தாடும் என்பிரிய பூமரம்
அன்றும் பிச்காது சதிராடுகிறது
என்றுள் ஒரு சந்தேகம் துளிர்க்க
நாளை மலரக் காத்திருக்கும் ஓர் பருவ மொட்டை
வளைத்துப் பிடித்து — மலர் நீ நாளை பார்ப்போமென்று
ஓர் நூலாவிலிருக்க கட்டி — நான் துயிலப்போனேன்று
வழை போலவே என் இரவு ஊஞ்சலில்
அன்றும் வேதனை வந்திருந்து ஆடுகிறது
இறுக விலங்கிட்ட இப்பட நாளை
மலராது போவதெனில் விலங்கிட்ட பாவம்
என்மனதை கூர முனையில் நிறுத்திடலாம்
அன்றேல் அப் பூக்கள் படைதிரட்டி — என்
முற்றத்தில் நின்று புரட்சி படைத்திடலாம்,
எனும் வேதனை என் இரவு ஊஞ்சலில் ஆடசூட
நித்திரையாள் என் சிம்மாசனத்துக்கு வரவேயில்லை;
.....கிழக்கிலே படை எடுத்து வருகிறுன் குரியன்.
என்றென் வீட்டுச் சேவல் முடித்தது கூவி.
ஆவல் பறக்க பூவை சென்று பார்த்தேன்,
நேற்றுக் கட்டிய தழைகள் அறுத்து கீழேகிடக்க
விரம் செறிந்த பூ மலர்ந்து கிட்டத்து சிவப்பாக
அள்ளி ஓர் முத்தம் இட்டேன் வீர நினைவாக — உடன்
சொல்லி வைத்தேனேர் பிரகடனம்
வீரம் நிறைந்தது பிடுங்காதிர் என பறையாக.

நண்பர் மெளனகுரு அவர்கள் யாழ், பல்கலைக் கழகத்தில்
விரிவரையாளராக நியமனம் பெற்றுள்ளார். உழைக்கும் பத்திரி
கையாளர் சங்கத் தலைவரும் தினகரன் ஆசிரியருமான சிவகுருநாதன்
அவர்கள் எம். ஏ. பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார்; இவர்களுக்கு எமது
வாழ்த்துக்கள்.

— விரியர்

இறக்கைகள் முளைத்தன!

சி. சுதந்திரராஜா

அந்த யன்னலுக்கு ஏழு கம்பிகள். பூங்காவனம் அந்த ஏழு கம்பிகளை எண்ணியபடியும் பிடியின் ஜீப்புக் கூடாரத்தை நோட்டமிட்டபடியும் குந் தி க் கொண்டிருந்தான்.

பெலந்தை டிவிசனில் நேற் றைக்கெல்லாம் பெருங் குழப்பம் ஏற்றப்பட்டது. அவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் ஒப்பீஸ் வாசலில் கணுக்கள் முழுக்கிக் கொண்டிருந்தான். தேயிலையும், றப்பரும் விரவி உறவாடும் மலைச்சாரவில் ரம்மியமான கூதல் புதுமொழி பேசியது. வத்பந்தர விவசாயக் குடும்பங்களில் இருந்து கூட இப்போதெல்லாம் நிறையப் பேர்கள் கொழுந்தெடுத்துப் போகவும் பால்வெட்டப் போகவும் அந்த அரசடைமைத் தோட்டத் திற்கு வகுகின்றார்கள்.

பூங்காவனம் இத்தியாவை என்ன கடல் அலைகளையே தன் பிறந்த நாளிலிருந்து இற்றை வரை பார்த்தவன்னல்வன்: அம்பத் தேழாம் ஆண்டிலேயிருந்து இந்தத் தோட்டத்துப் பொக்கற் கெக் ரோட்டை அவனுக்கும் பதி விருந்தது ஹூரணை டவுணுக்குக் கூட அவன் வாழ்நாளில் மூன்றே நாலோ தடவைகள் தான் போயிருப்பான். அந்த அளவுக்கு அந்தத் தோட்டச் சூழலோடு முழுமையாக ஜீகி பெப்பட்டு முழுக்கக் கருத்த மேஜியாகவே விளங்குபவன்.

அவனது தம்பி பூஞ்சோலையோ மினிபஸ்ஸில் கொண்டக்டராகி ஊர் சுற்றுகிறான்.

ஒப்பீஸில் குஞ்சத் தாடி யோடு விறைப்பான பார்வை யோடு நட்டநடு நாயகனு கீருந்த சீப் கிளாக்கன் வின் சென்ற தான் பூங்காவனத்தை விசாரித்தான், ஒரு எஸ். டிக்கு பக்ச பக்ஷையாகப் பல ஆயிர ரூபாய் நோட்டுக்களை வாரி யிறைத்து மிக இளவுயதிலேயே எந்தவித சேவீஸ் இல்லாம் வேயே அரசு இயல் பலத்தால் இந்தப் பதவியிலே தொற்றிக் கொண்டவன்.

‘ஏய் பூங்காவனம் இங்கே வா’

‘சலாமுங்க தொரே’

‘ஓனக்கு சபியெப்பில் ஓன்னும் அதிகப்படியாயில்ல’

‘அம்பத்தேழாம் ஆண்டிலே விருத்து தொரே நாங்கல்லுக்கட்ட பேரு வைச்சிட்டேன். நல்லாவே தேறியிருக்கணுமே: கங்காணி ஜீயாக் கூட அதை வைச்சே நீ இந்தியா போய் கடைபோட்டுக்கலாம் என்றாரே. கடைசில நீங்க இப்படின்னு நா எங்க போயி அழுவறி’

பூங்காவனத்தின் முகத்தில் புணோகத்தில் இல்லாத வெளி

யின் ரேகைகள் படார்ந்து விரிந்து வெடித்தன.

‘முந்னுரத்திப் பதி னுறு ரூபாக்கு மேல் ஒண்ணுமே உண் கணக்கில் கிடையாது.

வின்சென்ற விட்டுக்கொடுக் காமல் நடித்தான்.

இடிந்துபோய் அமர்ந்தான் பூங்காவனம். மூன்று— ஒன்று ஆறு. மூன்றுமே பேரிடி தரும் இலக்கங்களாக அவனுடைய மனக்கண் முன் நர்த்தனமாடின. எழுந்து நடக்கவேணுந் தெம்பு பிறக்கவில்லை. உயிர் இழுந்த உடலம் இயங்குவது போவிருத்தது. மின் அனுக்கள் இரத்த நாளத் தில் ஊடுருவுதலை உணர்ந்தான்.

‘என்ன பூங்காவனம் இடிஞ்சு கபோய் இருக்கே?’

வீராசாமி கேட்டபடி வந்தான். பெலந்தை டிவிசனிலேயே முதல் முறையாகத் தொழிற் சங்கம் அமைத்து வெற்றியும் கண்ட நடை. வில்லுக்கத்தி என்றெரு பட்டப் பெயர் கூட பெலந்தை டிவிசனில் அவனுக்கு இணைப்பட்டிருந்தது. அதனால் அவன் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற பேர் வழியாகியோ தனிப்பட்ட குரோதங்களைத் தீர்க்க வட்காலாகிப் போனவாலே அல்ல. வர்க்கத்தின் நல்லையும் தேவையையும் ஓட்டியே அவன் என்றும் செயல் பட்டான்.

‘பென்சன் பணத்திலாக்கும் இந்தியா போவலாம் என்றிருந்தேன்’

‘நீ எப்போ வேலை யில் சேரிந்தே’

‘அம்பத்தேழிலிருந்து’

‘என்னய்யா அக்கிரமம்? அம்பத்தேழில் சேர்ந்தவனுக்கு ஈயிளவ் எவ்வளவு? யாராய்யா அதையெல்லாம் முழுங்கினேன்? கேக்கிறதுக்கு அளில்லையா?’

மு மு த கோட்டம் வரை அவன் குரல் எதிரொலித்தது.

கொழுந்துக் கூடைகளும், றப்பர் பால் வாளிகளும் இடைநடுவில் அலுதரவாகி செம்மண் பாதை மருங்குகளில் விழுந்தன. எல்லோரும் திரள்த் தொடங்கி விட்டார்கள். மேக மூட்டம் கலைந்து விட்டது.

எங்கேயோ நின்றி குந்த பீ.டி. ஹோண்டாவில் சுடிதிப் பட்டு குடுக்குவென ஒப்பீஸ் வரை விரைந்து வந்தான். வெளிர் நிறக் கூட்டைக் காற் சட்டையும், மயிர் பீ.நி.ட் தொடையும் ‘கனு சுத்தன்’ திமிரும் அவனுடன் கலந்து வந்தது. வின்சென்ற மூழுசாக முழுங்கிய முப்பது ஆயிரங்களில் பீ.டி.க் கும் எக்கச்சக்கமான பங்கு இருப்பதை அங்குள்ள பாருமே அறிய மாட்டார்கள்.

‘என்ன இங்கே கலாட்டா? பீ.டி.வின்சென்றைக் கேட்டான்.

‘பூங்காவனம்.... ரிப்பற்றி யேற்றல்.....’

தலை சொறிந்தான் வின் சென்ற.

பீ.டி.கு விளங்கி விட்டது. பொலிலாரை வரவழைப்பது தங்களைத் தீர்க்க வட்காலாகிப் போனவாலே அல்ல. வர்க்கத்தின் நல்லையும் தேவையையும் ஓட்டியே அவன் என்றும் செயல் பட்டான்.

‘போயிடுங்க’ பீ.டி. ஆணையிட்டான்.

எவருமே அங்கிருந்து அசைய வில்லை. எல்லோரது கைகளிலும் புதிய இறக்கைகள் முளைத்திருந்தன. வீராசாமி வீ.ஆர்.ந்.த நொஞ்சோடு சொன்னுண்:-

‘பூங்காவனத்தின்ற பணத்தைக் கொடுத்திடுங்க, போகி கோம்’

ஜவாஹர்லால் நேரு

ஜவர்ஹர்லால் நேருவின் 94 வது பிறந்த நாளன்று அவருடைய பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ‘சோவியத் தாடு’ பரிசுகள், அதன் வெற்றியாளர்களுக்கு, சொத்தத் தலைநகர் டில்லியில் வழங்கப்பெற்றன.

ஜவாஹர்லால் நேருவின் பெயர், சோவியத் யூனியனில் ஆழமாக நேசிக்கப்படுகிறது, மதிக்கப்படுகிறது. சோவியத் மக்கள் அனைவராலும் அன்புடன் பாராட்டப்படும் பெயராகும் அது.

இந்த தலைசிறந்த உலக அரசியல் மேதையின் வாழ்க்கையும் செயல்களும் மனித சமுதாயம் முழுமையின் லட்சியத்திற்கு, அதனுடைய முன்னேற்றத்திற்கு நாடுகளிடையிலான நட்புவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு லட்சியத்திற்கு, உலக சமாதான லட்சியத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தன.

நேருவின் வாழ்க்கையானது காலனி ஒடுக்குமுறைக்கும், ஏகாதிபத்திய அடிமைத்தனத்திற்கும் எதிரான துணிவுமிக்க போராட்டத்தின் வீர காவியமாகும். இந்திய தேச விடுதலை இயக்கத்தின் இந்த உறுதி மிக்க வீரர். தனது ஆற்றலின் ஒவ்வொரு அவன் சையும், தனது பெருமை மிக்க கலை ஒடுக்கிய, அவர்களின் காலமாக இருந்து வந்த பொருளாதாரத்திற்கு அழிவை ஏற்படுத்திய, அவர்களது தேசிய முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி விருந்த காலனியாட்சியிடமிருந்து இந்தியாவை விடுதலை செய்வதற்கு செலவழித்தார்.

இந்திய — தேச விடுதலை இயக்கத்திற்கு நேரு ஒரு பரந்த உலகப் பார்வையை அளித்தார்: அதற்கும், உலகு தழுவிய ஏகாதி பத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கும் இடையில் நெருக்கமான பந்தங்களை உருவாக்குவதற்கு ஒய்வொழிச்சலற்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்; இதற்கு சோவியத் யூனியனிடமிருந்து முரண்ற ஆதரவும் உதவியும் கிடைத்தது. மாபெரும் அக்டோபர் சோவிசப் புரட்சியின் 10 வது ஆண்டு விழாவின் வரலாற்றுச் சிறப்பான சந்தர்ப்பத்தில், வெற்றி நடைபோட்டு வந்த சோவிச நாட்டுக்கு அவர் தனது முதல் விஜயத்தை மேற்கொண்டார்.

காலனியாதிக்கவாதிகளால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்த அந்தச் சமயத்தில், இந்தியா சோவியத் யூனியனுடன் எத்தகைய நெரடியான தொடர்புகளும் கொண்டிராதபோது, நேருதான், தாக்குடனும் பல விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களோடும் கூட, தமது நாட்டு மக்களுக்கு, சோவிசிசத்தின் விரோதிகளாலும், ஏகாதிபத்தியத்தினாலும், அப்போது இந்தியாவிலும், ஒடுக்கப்பட்ட கிழக்குலக நாடுகள் முழுமையிலும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வந்த அதனுடைய தகவல் சாதனங்களாலும் மிகவும் பயங்கரமானதாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட சோவியத் யூனியனில்

கட்டப்பட்டு வந்த புதிய வாழ்க்கை குறித்த உண்மையைத் தமது நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார்:

லெனினால் தலைமை தாங்கப்பெற்ற அக்டோபர் புரட்சியின் வரலாற்றுச் சிறப்பான செய்தியையும், முக்கியத்துவத்தையும், சோவியத் யூனியனில் கட்டப்பெற்ற புதிய நாகரிகம் பற்றியும், உவக முழுமைக்கும் மனித குலத்திற்கும் அது அளிக்கின்ற வருங் கால நம்பிக்கை பற்றியும் நேரு உணர்ச்சி பூர்வமாக எழுதினார், கோவீயத் தொழிலில் பொராடி பேசினார். அப்போது ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகப் போராடி வந்த இந்திய மக்கள், வரலாற்றின் மிக வலிமை பொருந்திய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு புரட்சியில் பிறந்த சோவியத் யூனியனின் பால் இந்தய மக்கள் கொண்டிருந்த ஆழமான நட்புறவு உணர்ச்சிகளைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார்.

சோவிலிசக் கோட்டையைத் தகர்த்தப் போவதாக, ஹிட்லர் அச்சுறுத்தியபோது, சோவியத் மக்களது வாழ்க்கையில் காரிருள் குழந்த நேரத்தில், சோவியத் யூனியனுடனும், அதனுடைய மக்கள் ஒட்டனும் நேரு தனது ஒருமைப்பாட்டைத் தெரிவித்தார்; அவர் கள் ‘நாம் மதிக்கின்ற பல லட்சியங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்’ என்று அவர் கூறினார். ‘தமது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொவீயத் மக்கள் வெளிப்படுத்திய வியக்கத்தக்க தன்னலமற்ற தியாகத்தையும் அசகாய சூரத்தனத்தையும்’ பாராட்டும் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியின் தீர்மானத்தைந் தயாரித்தவர் நேருதான். பாசிஸத்திற்கெதிரான ஜீவ மரணப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சோவியத் மக்களுக்கு உள்ளார்ந்த பரிவைக் காங்கிரஸ் தெரிவித்துக் கொண்டது.

அந்த நாட்களில்தான் தலைசிறந்த இந்திய அரசியல், மற்றும் பொது வாழ்வுப் பிரமுகர்கள், இரு நாட்டு மக்களுக்கு இடையில் நட்புறவு பந்தங்களை பலப்படுத்துவதற்கு தமது நாடு முழுமையிலும் சோவியத் நண்பர்கள் கழகங்களை ஏற்படுத்தினார். இக்கழகங்களின் நடவடிக்கைகளில் நேரு பிரதான பாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டார். வக்ஞேவில் எஃப். எஸ். ஆ. வின் ஜக்கிய மாகாண மாநில மாநாட்டை அவர் துவக்கி வைத்தார்.

நேரு ஆழமாக வெறுத்த, மற்றும் அதற்கு திராகத்தனது சக்தி வாய்ந்த குரலை எழுப்பிய பாசிஸத்தின் ராணுவத் தோல்விக்குப் பின்னர், காலவி சாம்ராஜ்யங்களின் வீழ்ச்சி யுகம் உதயமான போது இந்த மக்கத்தான் இந்தியத் தலைவர், தனது நாட்டு மக்களிடம் ‘அடிமைப்பட்ட நாடுகளின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபடுவதில் சோவியத் யூனியன் முன்கையெடுத்துக் கொண்டது. ஆனால் மற்ற வல்லரசுகள். இதைச் செய்த முன்வராததுடன், அதை ஒடுக்குவதற்குத் தமது எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டனர். என்று எடுத்துக் கூறினார். அவர்கள் (சோவியத் மக்கள்) எப்பொழுதெல்லாம் எதைக் கூறினாலும், அது அடிமைப்பட்ட நாடுகளின் சுதந்திரத்திற்கு ஆதரவாகத்தான் இருந்தன்னுது என்று நேரு வலியுறுத்திறார்.

பதவியேற்றுக் கொண்டவுடன், தனது நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பிரகடனம் செய்வதை நோக்கிய முதல் நடவடிக்கை தீர்த்தைப் போர்களை நேருவன் பிரதான நடவடிக்கையில் யாக, சர்வதேச அரங்கில் நேருவன் பிரதான நடவடிக்கையில்

இன்று, இந்தியாவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையில் ராஜிய உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகும். முன்னாக நாட்டுக்கு அவர் ஆற்றிய முதலாவது அரசு பூர்வமான ஒபிபரப்பு உரையிலேயே, சோவியத் யூனியனுக்கு அவர்வாழ்த்துத் தெரிவித்தா.ர் ‘நாம் பல பொதுவான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டி யிருக்கும், நாம் பெருமளவு பரஸ்பர உறவுகளை ஏற்படுத்தி கொள்ள வேண்டியுள்ளது’ என்று அவர் இந்தியாவின் மீது காலனி யாதிக்கத்தின் நச்சப்பிழிடி ஒரு முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்த போது அறிவித்தார்.

சுதந்திர இந்தியாவின் முதலாவது பிரதம மந்திரி என்ற முறையில், ஜவாஹர்லால் நேரு, சோவியத் யூனியனுடன் தனது நேச உறவையும், ஒத்துழைப்பையும் செயலாக்கமாக வளர்ப்பதற்கு ஒர் உறுதியான மற்றும் வலுவான அஸ்திவாரத்தை இடுவதற்கு உடனடியான மற்றும் முக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். 1955ல் சோவியத் யூனியனுக்கு அவருடைய முதலாவது அதிகார பூர்வமான விஜயம், சோவியத் இந்திய உறவுகளின் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சேதியாகும்: அந்த விஜயம், இரு நாடுகளுக்கு இடையிலான உறவுகள், நட்புறவு, பரஸ்பர நல்லினக்கம் என்ற உறுதியான அஸ்திவாரத்தின் மீது சார்ந்துள்ளதன்னுடைய, மற்றும் அவற்றின் அரசுகளுக்கு இடையிலான உறவுகள் சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன என்பதன் ஒரு மறு ஊர்ஜிதமேயாகும்.

சோவியத் — இந்திய நட்புறவு, நம் இரு நாடுகள் மற்றும் நமது இரு மக்களின் பரஸ்பர அனுகூலத்திற்கு உரியதாகும் என்று நேரு தனது வாழ்க்கையின் இறுதி நாள் வரையிலும் கருதி வந்தார்: இந்த நட்புறவு, ‘உலகின் பரந்த லட்சியங்களுக்கு மிகவும் குறிப்பாக, அனைத்து லட்சியங்களிலும் மிகவும் ஜீவாதாரமானது, உலகின் சமாதான லட்சியத்திற்கு அனுகூலமானதாகும்’ என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

வரலாறு குறித்த நேருவின் பிழையற்ற பார்வை, சோவியத் தீர்த்தை நட்புறவின் முக்கியத்துவத்தை, சமாதானம், மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கான மனித குலத்தின் போராட்டத்தில் ஒரு பிரதான காரணியாக தீர்க்க தரிசனமாகக் காணப்பதற்கு வகை செய்ததா: மனித இனத்தின் நான்கில் ஒரு பங்காக உள்ள சோவியத் மற்றும் இந்திய மக்கள், சமாதான, நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தத்தின் பயன்மிகு அடிப்படையின் மீதான அவர்களது நெருக்கமான, மற்றும் ஆழமான பந்தங்களை வலுப்படுத்திக் கொண்டு வரும் நிலையில், ஆசியாவிலும், உலகம் முழுமையிலும் சமாதானத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்குப் பணியை ஆற்றி வருவது, அவரது பார்வையின் பிழையற்ற தன்மைக்கு சான்று கூறுகிறது.

ஜவாஹர்லால் நேரு, சமாதானத்திற்காக சிறிதும் வளைந்து கொடுக்காமல் போராடி வந்தவர் என்று, என்றென்றைக்கும் மக்களால் நினைவில் கொள்ளப்படுவார். மற்றொரு போர் வெடிக்காமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவர் கீடுமையாக முயன்றார்: அவர் ஓர் அனு ஆயுதப் போர் உலகிற்கு ஏற்படுத்த

இருக்கும் பயங்கரமான நோசத்திற்கு எதிராக உலகம் முழுமையிலி
மக்கள்து மனச் சாட்சியைத் தடிட ஏழுப்புவதற்கு அவர் முயன்
ரூர். வெகு ஜெப் படுகெகாலையை ஏற்படுத்தும் காட்டுமிராண்டித்
தனமான ஆயுதங்களை சட்ட விரோதமாக்குவதற்கு, ஒரு படைக்
குறைப்பு யுகம் துவங்குவதற்கு நேருவின் அலுப்பு சலிப்பற்ற
எதிர்க்கும் இன்றைய மனதை குலத்தின் உலகு தழுவிய போர் —
அமைகின்றன.

அமைக்கவேண்டும். கூட்டுச் சேரா இயக்கத்தில் பிரதான நிறுவகர்களில் ஒருவராக ஜவஹர்லால் நேரு நினைவில் கொள்ளப்படுவார்; இன்று அந்த இயக்கம் சர்வதேச உறவுகளில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். கூட்டுச் சேரா இயக்கத்தின் தலைமையை இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டதானது, அவருடைய நாடு, உலக அரங்கில் வகித்து வரும் தலைசிறந்த பாத்திரம் அங்கோரம் செய்யப்பட்டுள்ளதன் ஓர் அளவு கோலேயாகும்.

மல்லிகைக்கு புத்தாண்டில் சந்தா செலுத்த முனைபவர்கள் இந்த 84 ஐவரி மாதத்தில் சந்தாவைச் செலுத்தி தமிமையும் மல்லிகைக் குடும்பத்தில் ஒருவராக இனைத்துக் கொள்ளலாம். உங்கள் ஊரில் மல்லிகை விற்பனை ஏஜன்டுகள் இல்லாமலிருந்தால் அதற்காக நீங்கள் மல்லிகை படிக்காமல் இருக்க முடியாது. எனவே இப்புத்தாண்டில் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

— എസിനിയർ

அவுவல் ஒன்று கதைப்பம் என்று.

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

சின்னப்புவுக்கு முருகப் பாவை நன்றாகத் தெரியும்:
அனால் அவரைத் தெரியாமல் இருப்பதுதான் பெரிய விசயம்.

முந்தி அவர், வி. சி. லெக் கனிங்கு நின்றபோது, சின்னப்பு அவருக்காக ஓடியாடித் திரிந்து வேலை செய்திருக்கின்றன. உனர் சுவர்களில் ‘போடு புள்ளடி..... நேரே’ என்று எழுதுவது முதற் கொண்டு, நோட்டில் ஓட்டுவது வரை அவனுக்கு கைவந்த கலை.

அப்ப— சின்னப்புவுக்கு கொஞ்சம் உழாரான வயது தான். அதனால்தான் முருகப்பா வுக்காக இடுப்பொடிய லெக்சன் வேலை செய்ய முடிந்தது.

பகவில் கூவி வேலைக்குப்
போய் களைத்து விழுந்து வந்தா
லும், இரவில் அந்த அலுப்பை
உணராமல் இப்படி உதவி செய்
வது பிடித்தமாக இருந்தது.

இரவு பத்து மணிக்கு ப்
பிறகு போத்தல் உடைப்புத்
தொடங்கி, முக்கியமான ஆட-
களுக்கு கிளாசில் வராற்துக்
கொடுக்கும் அதிமுக்கிய பணி
யினை அந்தக் காலத்தில், அதா-
வது வெக்கண் நேரத்தில் முரு

கப்பா சின்னப்புவிடம் தான் ஒப்படைப்பார்.

சின்னப்புவுக்கு இது சந்தோ
ஷமான வேலைதான். அவ்வாறு
ஹர்க்கமுடன் அவன் தொழிற்
பட்டத்தனுல்தான் என்னவோ,
முருகப்பா தொடர்ச்சியாக அப்
பொழுது வீ. சி. மெம்பராக
இருந்திருக்கின்றார்.

கடைசிக் காலத்தில் அவர் வீ. சி. சேர்மனுக இருந்ததும் தனிக் கடை. முருகப்பா இப்படி வளர்ச்சி பெற்றதிற்கு சின்னப் புவின் உழைப்பும் ஒரு காரணம் என்பதை முருகப்பாவே பல தடவை சொல்லியிருக்கின்றார். ‘எனக்கு நீ ஒரு வலக்கை மாதிரி சின்னப்பு’ என்று பாராட்டுவார்.

இது போதும் சின்னப்பு
வக்கு.

வி. சி. சேர்மனுக முண்டே
நாலோ வருஷம்தான் முருகப்பா
இருந்தார். அதற்கிடையில்
அவர் பல வழிகளிலும் வளர்ந்து
விட்டார்.

அரசோச்சிய அரசாங்கத்து
டன் சேர்ந்ததும் ஒரு காரணம்.
மெஸின்திருந்த அவருக்கு கொள்

சம் உடம்பு பெருத்ததும் வீடு வாசல், சொத்துக்கள் சேர்ந்ததும், பெண்சாதி பிள்ளைகளின் கழுத்து, கைகள் பளவளத்ததும் அவரது அயராத தன்னிமற்ற உழைப்பினால்தான் என்பதும் அந்தக் கோலச் சின்னப் பிள்ளைகளுக்கும் தெரியும்.

சந்தர்ப்பங்கள் எப்போதா வதுதான் வரும். அதனை அப்போதைக்கு அப்போது பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என முருகப்பா சொல்லுவார்:

பின்னர் வி.சி. என்ற அமைப்பும் மறைந்து, வி.சி. சேர்மன்— மெம்பர்கள் மறைந்து போனதும் முருகப்பாவின் செல்வாக்கு மறையவில்லை.

அவர் அப்போது இருந்த நிலை அப்படி. அரசியல் செல்வாக்குக் காரணமாக அவரை நோகிப் பதவிகள் வந்தன. அந்தப் பதவிகள் அவரால் பெருமை பெற்றன என்று அவரைப் பலர் பின்னர் புச்சுந்து பேசியது உண்மைதான்.

இத்தனை வருடங்களாகியும் அவர் பழைய மவசு குறையாயாமல் இருக்கிறார்: கொஞ்சம் வயதுதான் போய்விட்டது—அவ்வளவுதான்:

வி.சி. வெல்க்ஸன் கால கட்டத்திற்குப் பிறகு, சின்னப்பு வக்கு வேலை இருக்கவில்லை. வி.சி. சேர்மனுக அவர் இருந்த போது அவரின் எடுப்பி வேலை களுக்கும், இட்ட ஏவல் களை நிறைவேற்றப் பலர் இருந்தனர்.

எப்போதாவது சின்னப்பு வைக் கீண்டால், ‘என்ன சின்னப்பு, என்ன மறந்து போனேய் போகில் அடிக்கடி வந்து போ. என்ன உதவி என்றாலும் என்னடைக் கேள்’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார் முருகப்பா:

அதையே கேட்டு சந்தே ஷப்பட்டு, மெய்மறத்து கொண்டு போவான் சின்னப்பு.

சின்னப்பு வுக்கு இப்பார்வை கொஞ்சம் மங்கி விட்டது. இத்தனை வருடங்களாக உடல் உழைப்புக் காரணமாக உடலில் ஏற்பட்ட நலிவு, பார்வைக் குறைவுக்கும் காரணமாகி விட்டதோ என்னவோ:

பிள்ளைகளும் வளர்ந்து நின்றாலும் இன்னும் சுமை தாங்கி களாக மாறவில்லை. எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு அவர்களைப் படிக்க வைத்துவிட்டதுதான் பெரிய காரியம்.

அதனால்தான் என்னவோத கப்பன்னைப் பேர்ல் உடல் உழைப்புக்கு அவர்கள் தயாராகவில்லை.

பின்னொட்டை ஒதாவது தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தத்தான் சின்னப்பு விரும்பினான்: ஆனால் தற்கால நடைமுறைகள் அவனுக்குத் தெரியும். தொழில் தேடி, வேலை தேடிப் பெற்ற வர்களும் பிள்ளைகளும் படும்பாடு, வாழ்க்கையின் ஒரு போராட்ட அம்சமாகி விட்டது.

இத்தனை காலமாக, முந்தி முருகப்பாவுக்கு உதவியாய் இருந்த காலம் தொடக்கம் அவர்டம் எந்த உதவி கேட்டும் சின்னப்பு போகவில்லை: போக வேண்டிய அவசியமும் இருக்கவில்லை: இப்ப பிரச்சனைகள் முற்றிவிட்ட நிலையில் சின்னப்பு முருகப்பாவை நினைத்தான். தான் முன்பு அவருக்காக உடலை வருத்தியதை அசைபோட்டான்.

மனதுக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது. ‘அந்தக் காலத்தில் நான் இப்படி நினைத்திருக்கவில்லை: ஏதோ ஒரு மனைவாவுத் திடு அவருக்கு உறவு செய்தன்:

இப்ப அந்த உதவிகள் மலையாய் வளர்ந்திருக்கே என்று நினைக்கும் போது சுகமாகவும் இருந்தது,

அவர் எனக்குச் செய்யாமல் மாருக்கு உதவி செய்வார் என்ற உரிமை கலந்த நினைப்புடன் அன்றைக்குப் பின்னேரம் சின்னப்பு, முருகப்பா வீட்டை போனால்:

முந்தி என்றால் அந்த வீடு சின்னப்புவின் சொந்த வீடு மாதிரித்தான். இப்ப இருக்கிற மாதிரி பெரிய வீடு இல்லைத் தான். ஆனால் சுதந்திரமாகப் போவான்.

இப்ப எந்த நேரமும் அவர் வீட்டில் ஆட்கள்தான். வாசவில்லை கார்கள், வான்கள் என்று நிற்கும்:

சின்னப்பு போன போதும் அப்படித்தான். வீட்டின் முன்னால் கார்கள், ஆட்கள். முன் வீருந்தையில் ஆட்கள்:

உள்ளே ஹாவில்தான் முருகப்பா இருக்கவேண்டும்; வெளி வாசலைத் தாண்டி வீருந்தையைக் கடக்கும் போது ஆட்களை அதுவும் நாகரிக உடையவைந்த ஆட்களைக் காணும்போது கொஞ்சம் சங்கடமாக இருந்தது.

என்றாலும் பழைய நிலையில் முழுகியவாறு வீருந்தை ஊடாக ஹாவினுள் போகும் போது யாரோ மறித்தார்கள்.

‘என்ன வேலும்?’

சின்னப்புவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, நிமிர்ந்து மறித்த ஆளைப் பார்த்தான்,

‘முக்கியமான விஷயம் கடத்தகின்ம், இப்ப உள்ளே போகேலாது. பிறகு வாரும்’ என்றால் அவன்,

சின்னப்பு வீட்டு வெளியேறி முன்னால் இருந்த குரோட்டன் ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றான்: ‘என்னவோ முக்கியமான விஷயமாக இருக்கும் இப்ப போறது சரியில்லைத் தான், பிறகு போவம். இந்த அமளி முடியட்டும் என்று தனக்குத் தானே ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டு அந்த இடத்திலேயே நின்றான்.

ஓரு மணித்தியாலம் போயிருக்கும், வீருந்தையில் இருந்த வர்கள் எழும்பினார்கள். அங்கு ஒரு பரப்படு உண்டானது.

ஹாவில் இருந்தவர்களும் வெளியே வந்தார்கள். அவர்களோடு முருகப்பாவும் வந்தார். சின்னப்பு அவரை எதிர் கொண்டான்:

முருகப்பா அவனைக் கண்டு கொண்டு பார்வையாலேயே என்ன என்று கேட்க,

‘ஓரு அலுவல்’ என்றான் சின்னப்பு:

‘நான் ஓரு முக்கியமான அலுவல் போறன், இன்னுமொரு அரைமணித்தியாலத்தில் வாற். இஞ்சை இரன்’ என்று சொல்லி விட்டு அவர் காரில் ஏறிப் போய் விட்டார்.

இரு எட்டு மணி வரை அவரை வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்ததுதான் மிகசம். அவர் வரவில்லை. சின்னப்பு சலிப்படையாமல் வீடுபோச் செர்ந்தான்:

அடுத்த நாளும் பின்னேரம் போன போது முருகப்பா வீட்டில் இல்லை. சின்னப்பு காத்திருந்துவிட்டு வீடு திரும்பினான்:

மறுநாள் காலையிற் போன போது முருகப்பா நித்திரயால் எழும்பவில்லை. இரவு படுக்

மகிழ்ச்சியடைகிறோம்

பிரபல எழுத்தாளர் கெட்கை ஆழியான் அவர்கள் உதவி அரசாங்க அதிபராகச் சென்றமாதம் பதியேற்றுள்ளார். அவருக்கும், கவிஞர் முனிஸிபாலியர் அவர்களுக்கும் உத்தியோகம் கிடைத்துள்ளது. அவருக்கும் எமது மகிழ்ச்சி கலந்த வாழ்த்துக்கள் உரியது.

— ஆசிரியர்

கைக்குப் போக நேரமாழவிட்டதாம்.

நித்திரையால் எழும்புவதைக் காத்திருந்தான். அவர் எல்லா அலுவல்களும் முடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தபோது, கார்கள் வந்தன. ஆட்கள் இறங்கினார்கள். வந்தவர்கள் மாலை போட்டார்கள்.

சின்னப்பு அவற்றையெல்லாம் பார்த்தான், அந்தச் சடங்குகளைக் குழப்பிக் கொண்டு அவரோடு கதைக்க முடியவில்லை.

‘என்ன சின்னப்பு எப்படி, பிறகு உன்னைக் காணேல்லை..... என்ன விஷயம்?’

‘ஒரு அலுவல் கடைக்க வேணும்’

‘அலுவல்தானே, இன்னே ரம் போல வாவன். நான் இப்பிலவையோட கொஞ்ச நேரம் கதைக்க வேணும். வேறை அலுவலும் இருக்கு’

சின்னப்பு பதில் சொல்ல வில்லை. அவரும் அதற்குக் காத்திருக்காமல் வீட்டின் ஹாவினுள் புகுத்தார்.

சின்னப்பு வழக்கம் போல சலிப்பு இல்லாமல் வீடு மீண்டான்.

‘என்ன மனிசரப்பா நினிகள்’ என்று மனிசியிடம் பேச்சு வாங்கியதுதான் பலன்:

தொடர்ந்து பல நாட்கள் இடைவிடாத போக்குவரத்தின் பலங்கூ, அன்றைக்கு மீண்டும் முருகப்பாவின் தரிசனம் சின்னப்புவுக்குக் கிடைத்து.

‘வா..... வா... சின்னப்பு. கண்டு கன காலம். எப்படி உன்றை பாடு போகுது’ என்று ககம் விசாரித்தார் முருகப்பா.

‘மனுசி சுகமாய் இருக்கோ? தொழில் எப்படி? பரவாயில்லைத் தானே? நல்லது’ என்று வாழ்த்தினார்.

பல நாட்கள் அலைந்த அலைச்சல் எல்லாம் முருகப்பாவின் இந்தக் கதைகளால் பஞ்சாய்ப்பதந்தனார்

‘நான் அலுவல் ஒன்று கதைப்பம் என்று வந்தனுன்’

‘அலுவலோ.....’
‘என்ன?.....’
‘ஒரு உதவி’

முருகப்பா சிரித்தார் பெலத்து.

‘உனக்கு இல்லாத உதவியோ! அதுவும் சின்னப்புவுக்கு என்னென்று சொல்லுவான் விஷயம்?’

சின்னப்பு சொன்னுன், வடிவாக விளக்கமாக.

‘அட மடைச் சின்னப்பு, உதை வேலோக்குச் சொல்லாதேயன். நீ எப்பவும் உண்மொர் இல்லாத ஆள். இரண்டு நாள் முதல் சொல்லியிருந்தால் செய்திருக்கலாம். நீ என்றை அறிவும் எனக்குக் கிட்ட இருக்கிற நீ கடைசி நேரத்தில் எல்லாம் முடிஞ்ச பிறகு வந்து சொல்லுறையும்’

பெரிதாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு முருகப்பா சொன்னார்

வாத்தியார்தான்

செத்துப்போனார்

தெணியான்

ஆமாம் அவர் செத்துப்போனார்.

எல்லோரையும் போலத்தானும் என்றேவொருதான் செத்துப்போவேன் என்றெண்ணி வாத்தியார் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒருபோதும் பேசிக் கொண்டதில்லை. யாராவது நாலு பேர் கிடைத்துவிட்டால் போதும்; ‘நான் சாகமாட்டேன்’ என்று தான் மது மயக்கத்தோடு அவர்தன் பிரசங்கத்துக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பது வழக்கம்.

தான் ஒரு புரட்சி வீரன் என்ற எண்ணம் ஒன்றே எப்போதும் அவர்மனத்தில் இருந்து வந்த ஒரே நினைப்பு: அந்தப் புரட்சியின் துருவ நட்சத்திரமாக மகாகவி பாரதியைத் தன் மனத்தில் பிரேமித்து வரிந்து கொண்டார்: ‘ஐயோ, எனக்கும் ஒரு பூனால் இல்லாமற் போச்சே, பாரதியைப் போலே அறுத்தெறிஞ்ச காட்டி இருப்பன், இந்த உலகத்துக்கு’ என்று சமயம் வாய்த்த போதெல்லாம் அவர்நினைத்து மனம் உளைந்ததுண்டு;

பாரதி இன்னும் வாழ்வது போல இந்த உலகமுள்ளவரை தானும் வாழ்வேன் என்ற உறுதி யான நினைப்பில், ‘பல வேடிக்கை மனிதர்கள் போலே, நான் வீழ வேணன்று நினைத்தாயோ?’ எனப் பாரதியின் கவிதை வரி களைத் தனது இலட்சியக் கண வாகி அவர் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்ளும்போது ‘நான்’ என்ற வார்த்தைக்கு விசேஷ அழுத்தது கொடுக்கத் தவறமாட்டார் ரூ

பாரதியைத் தன கேள்வு இனைத்து தான் ஒரு புரட்சிகரமான மனிதன் என்று அவர் சொல்லி கொள்வதற்கான காரணம் ஒன்று அவருக்கு இல்லாமற் போய்விடவில்லை.

வாத்தியாரும் அவருடைய வாலி பப் பருவத்தில் அவர் உள்ளதைக் கவரிந்த கண்ணி யொருத்தியின் காதலிற் கட்டுண்டுகிடந்தார். கருங்காலியிற் கடைந்தெடுத்தது போன்ற அவருடைய கட்டுடவில் மயங்கி தன்னை இழந்து, அவளை எப்படியும் அடைந்துவிட வேண்டு

மென்ற வெறியுடன் அவள் பிஸ்னே அலைந்து திரிந்தார். அவருடைய கடைக்கண் மின் எல் வெட்டுக்காக ஏங்கி அவள் குடியிருந்த சூச்சொழுங்கைக்குள் சயிக்கின் விட்டுத் திரிந்தார். இறுதியில் அவளை ஒரு வாறு வசக்கி, அவர் தன் எண்ணத்தை வெளியிட்ட போது, அவள் அதைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனார்.

‘ஜீயோ! ஜீயா, இதென்ன கூதை! நீங்களார்? நானார்?’

‘அஞ்சுகம்..... உதெல்லாம் அந்தக்காலம்; இப்ப எல்லாரும் ஒண்டுதான்’

‘ஜீயா, எங்களைக் குடியிருக்கவும் விடாயினம்’

‘அஞ்சுகம் என்னை ஒருதரும் அசைக்கொலது! நான் அடைத் தால் உண்ணெத்தான் அடைவன். இல்லையெண்டால்.....’

‘எனக்கேதோ பயமாக் கிடக்கு.....’

‘நீ ஒண்டுக்கும் பயப்பிடாதே என்ன’

வாத்தியாரின் காதல் கிளற்றியிலும், தெருவிலும், படலை யிலும் வளர்க்கப்பட்டுக் கொண்டேவந்து, பல மாதங்கள் கழிந்த பிறகும் இப்படியே நீணை சுக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு சதா அவள் எண்ணத்தைச் சமந்த வண்ணம் திரிந்தால் இதயமே வெடித்துவிடும் போல அவருக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்தது. அந்தச் சுலையை எப்படியும் கொஞ்சிருந்தது.

அந்தச் செய்தி வனசெயல் வதந்திகள் போல அந்தக் கிராமமெங்கும் பரவி அவர் தந்தையின் செவிக்கும் நஞ்சாக் எட்டியது. அவர் தந்தை, அவருடைய பருவ வேட்டையை ஏலவே அறிந்தான் இருந்தார். ‘அந்தச் செய்தி வெறியுடன் அவள் பிஸ்னே அலைந்து திரிந்தார், அவருடைய கடைக்கண் மின் எல் வெட்டுக்காக ஏங்கி அவள் குடியிருந்த சூச்சொழுங்கைக்குள் சயிக்கின் விட்டுத் திரிந்தார். இறுதியில் அவளை ஒரு வாறு வசக்கி, அவர் தன் எண்ணத்தை வெளியிட்ட போது, அவள் அதைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனார்.

‘அஞ்சுகம்..... இரவைக்கு வரட்டே?’

‘.....’

‘என்ன, அஞ்சுகம் பேசிற யில்லை!’

‘என்ன பேசிறது! நீங்க கேக்கிறது சரியே!’

‘அஞ்சுகம்.....’

‘இதுக்காகத்தான் நீங்கள்?’

‘அஞ்சுகம் அழாதே! நீ அப்படி என்னைப் பிழையா நினையாதே! என்றை உயிராக உன்னை நிழைக்கிறன்’

‘என்னை உங்களோடை கூட்ட சொந்தமாக் கூட்டிடப் போங்கோ. அதுக்குப் பிறகுதான் எல்லாம்’

வாத்தியாருக்கு அவர் ஆவல் நிறைவேறுதலு பெருத்த ஏமாற் றமாக இருந்த போதிலும் அவளைப் பற்றி மிகவுயர்வான எண்ணமே நெஞ்சில் நிலைத்தது. ஆனால் அனுபவிக்க வேண்டுமென்னும் மன இச்சை நிறைவேறுமல் அது உள்ளத்தில் முன்னெட்டியும் தீயாகி அவரைப் பொசுக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அந்தத் தீயைத் தணிப்பதற்குள்ள ஒரே வழி, அவளைத் தன்னேடு இணைத்துக் கொள்வது தான் என்ற தீர்மானத்துக்கு அவர் வந்தார். அதன் பிறகு தன் மனத்தில் இருக்கும் எண்ணத்தை நண்பாக்ஞாக்கெல்லாம் சீர்திருத்த மனப்பாங்கில் சொல்லிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்:

அந்தச் செய்தி வனசெயல் வதந்திகள் போல அந்தக் கிராமமெங்கும் பரவி அவர் தந்தையின் செவிக்கும் நஞ்சாக் எட்டியது. அவர் தந்தை, அவருடைய பருவ வேட்டையை ஏலவே அறிந்தான் இருந்தார். ‘அந்தச் செய்தி வெறியுடன் அவள் பிஸ்னே அலைந்து திரிந்தார், அவருடைய கடைக்கண் மின் எல் வெட்டுக்காக ஏங்கி அவள் குடியிருந்த சூச்சொழுங்கைக்குள் சயிக்கின் விட்டுத் திரிந்தார். இறுதியில் அவளை ஒரு வாறு வசக்கி, அவர் தன் எண்ணத்தை வெளியிட்ட போது, அவள் அதைக் கேட்டுத் திகைத்துப் போனார்.

தச் சாதிக்குள்ளே நாங்கன் வைப்பாட்டியை வைச்சிருக்கின்றது ஒண்டும் புதிசில்லை. கிளி போலே பெண்டாட்டி இருந்தாலும் குரங்கு போலாவது ஒரு வைப்பாடிச்சியை வைச்சிருக்கத்தான் வேணும்’ என்று தன்குத்தானே சமாதானம் பண்ணிக் கொண்டு கண்டுங்காணுமல் இதுவரை இருந்து வந்தார்.

வாத்தியார் அவளைத் தன் மனைவி ஆக்கிக் கொள்ளப் போகிறேன் என்று சொல்ல ஆரம்பித்த பிறகு அவர் தன் கண்களை முடிப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பாரா?

‘மோனை அந்த எண்ணத்தை விட்டுவிடு’

‘நான் அவளைத் தான் கட்டுவன்’

‘உதென்ன கூதை! நீ ஆரு? அவள் ஆரி?’

‘இந்தக் காலத்திலும்.....’

‘என்னடா இந்தக் காலமென்று புதிசாக இழுக்கிறோய்க் காலமெப்பான் முதல் பரம்பரையிலே வந்தவள்ரா நீ: நான் நாளைக்கு விழுந்து செத்தால் கித்தால் என்றை பிரேதத்தைத் தூக்கிற சிறைக்குட்டி சின்னடியன்றை மோளே எனக்கு மருமோள்! குடியிருக்க ஒரு குளி நிலம் இல்லாத சாதியே அவன் குடியிருக்கிற நிலம் ஆற்றை எண்டு நிழைக்கிறேய? என்றையடா!

‘உங்கடை மருமேள் சுன்னுத்திலே ஆரைக் கட்டியிருக்கிறோளே?’

‘அது வேறை சங்கதி..... அவன் பொடியன் இடியாரேவா இருக்கிறுன்:

‘உத்தியோகம் வந்திட்டால் சாதி எல்லாம் மறைஞ்ச போகு மாக்கும்’

‘எடே..... இது ஹரிலே உலகத்திலே நடவாத சங்கதி யில்லை. சேத்தைக் கண்டத்தத் திலே கழுவிப்போட்டுப் போறதுதான்ரா ஆம்பிளோயின்றை குணம்: நீ அவளைக் கைவிட வேணு மெண்டு நான் சொல்லயில்லை, ஆனால் அவளைக் கட்டப்போறன் எண்ட கடை மட்டும் கதையாதே! முன்பின் யோசியாமல் நடந்தியோ ஒரு குளி நிலங்கூட உள்குத் தரமாட்டன: எல்லாம் கோயிலுக்குத் தருமசாதனம் எழுதியன்றை குடும்பத்தை வீட்டோடை நெருப்பு வைச்சுக்கொள்ளுத்துவன்’

மக்னை எச்சரித்ததுடன் அவர் சமாதானப் பட்டு இருந்து விடவில்லை. ஒருதினம் சிறைக்குட்டி சின்னடியன்மகள் அஞ்சுக்கத்தைத் தேடி கொண்டு போனார்.

‘எடியே..... இஞ்சைவா’

‘என்னவாக்கும்.....!’

‘நீதானே சின்னடியன்ரை மோளன்?’

‘ஓமாக்கும்’

‘நீ நல்ல வடிவாத்தான்ரி இருக்கிறேய். நீ என்றை மோளைப் பிழிச்சுப் போட்டாய் எண்டு கேள்வி. என்னவாயினும் செய்யுக்கோ..... ஆனால் அவனைக் கட்டிற எண்ணத்தை மட்டும்

விட்டிடு. அப்பிடியேதும் நடந் துதோ உன்றை குடும்பத்தையே சாம்பலாக்கிப் போடுவன், விளங் குதோ.....?

‘ஓமாக்கும்.....’

‘என்னடி நடுங்கிறுய்! உன் கேடை தனியக் கதைக்க வேணு மெண்டதுக்காகத் தான் பொது விலே வைத்துச் சொல்லுறவன். கொப்பன் சின்னடியனையும் கண்டு சொல்ல வேணுமோ?’

‘வேண்டாமாக்கும்’

‘நான் உன்னைக் கண்டு பேசி னனுண் என்டு மாத்திரம் என்றை பொடியனிட்டைச் சொல்லக் கூடாது. அவனேடை நீ ஏன் கோவிக்கிறுய். ஒரு மாதிரி ஒத் துப்போ, வினங்குதே. கனக் கேன் சொல்லுவான், கடலிலே எத்தினையோ கப்பலெல்லாம் போகுது; போன பாதையெல் தெரியுதே!’

.....

‘என்ன புதுப் பொம்பினா மாதிரித் தலையைக் குனியிருய்! நாங்கள் கிள்ளிப் போட்ட எஞ் சிலைத் திண்டு வாழுற சாதி, எங்களேட சம்பந்தம் வைக் கத் துணிஞ்சிட்டியள், எல்லாம் கலிகாலம். அவன்றை உடம்பிலே ஓடுறது மாப்பாண முதலி பரம் பரையிலே வந்த இரத்தம்.....’

அவளைக் கண்டித்து வைத்து விட்டுப் புறப்பட்டுப் போன அவர், சிறைக்குட்டி சின்னடியனையும் பிறகு காணத் தவற வில்லை.

அவர் கொடுத்த ஆலோசனையும் ஒத்தாசையுந்தான் சிட்டி ணைசை ஒரு மாத காலத் தில் அஞ்சக்கத் தின் கணவனுக்க் கொண்டுவந்து சேர்த்தது.

வதேதியார் அதன் பிறகு தான் ‘சாதி என்ன... சமய மென்ன...’ என்று பேச ஆரம் பித்தார், அவருடைய அந்தக் குரலுக்கு ஒரு வரவேற்பு இருப்பது கண்டு. அந்தக் குரல் மேலும் தீவிரமாக ஒங்கி ஒலிக் கத் தொடங்கியது.

‘நான் அவளைத்தான் கட்டி பிருப்பேன், அவளுடைய குடும்பத்தைச் சாதி வெறியிடித்த இந்தக் கொடியவர்கள் அழித் துப் போடுவார்கள் என்ற காரணத்தால்தான் நான் அதைச் செய்யாமல் விட்டேன்’ என்று ஆரம்ப காலத்தில் அவர் வசனம் பேசிக் கொண்டு திரிந்தார்.

‘அவளை பிரிவுத் துயரை ஏறப்பதற்காகவே நான் மதுவின் மடியில் புரஞ்சின்றேன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு குடிப்ப தற்கு ஆரம்பித்தவர், கள்ளுக் குடிக்கப் போகும் வீடுகளில் எவ்வாம், கள்ளுக்கு இதுமாகக் கறி களையும் வாங்கிச் சுவைக்கலா அர்க்:

மதுவின் போதை மண்டையைப் போட்டுக் குடைய ஆரம்பித்துவிட்டால், கட்டிய மணையிடமே அஞ்சக்த்தின் அழுகலங்காரங்களை எல்லாம் வார்த்தைக்கு வார்த்தை வர்ணிக்கீத் தொடங்கிவிடுவார்.

‘அவளா... ... ஆ... ஆ... தெய்வச் சிலை அம்மன் சிலை... சிற்பி செதுக்காத பொற்சிலை! அகன்று நீண்ட அந்த கண்கள் என் நெஞ்சை இரண்டாக வெட்டிப் பிளக்கின்றதே!’

வாத்தியாரின் இந்த வர்ண ணைகளால் அவருக்கும் அவர் மணைக்கும் இடையிடையே சுச்

சரவுகள் தோன்றி, மது மயக் கம் தீர்ந்ததும் தானாக அது ஒய்ந்து போவதுண்டு.

வாத்தியார் எப்படியோதன் வார்த்தை ஜாலங்களால் அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு புரட் சிக்காரன் என்ற நல்ல பெயரைச் சம்பாதிச்சுக் கொண்டார். அதனால்தான் ‘நான் சாகமாட்டேன்’ என்று எப்பொழுதும் அவர் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டே வாழ்ந்தார்.

அவர்தான் இன்று செத்துப் போனார்.

அவருடைய சாவு, அந்தக் கிராமத்தில் இதுவரை சம்பவித்தலை போன்ற சாதாரணச் சாவா? அந்தக் கிராமமே அவரது மரணச் சடங்கில் ஒன்று கூடி, துக்கம் கொண்டாடி அழுது வடித்துக் கொண்டிருக்கிறது,

அவருடைய அடிமை குடிமைகளைன் ர சிறைக்குட்டிகள் எல்லோரும் அங்கு வந்து நின்று, அவர்கள் அவர்களுக்குரிய வரிசை தவறுமல், தங்களுக்கு கள் குடிமைக்குரிய பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குருக்கள் வந்து வாத்தியாருக்குச் செய்ய வேண்டிய மரணக் கிரிகைகளை முடித்துக் கொண்டு, தனது மேலாண்மைக் குடிமையை நிலை நாட்டிய வண்ணம் புறப்பட்டுச் செல்கிறார்.

இனிமேல் வாத்தியாரைப் பாடையில் தூக்கி வைக்க வேண்டிய நேரம். தூக்க வேண்டிய குடிமக்கள் தூக்குவதற்குத் தயாராகி விட்டனர்.

வாத்தியாரின் முத்த மகன் புதுவேட்டி கட்டி, பூ னால் அணிந்து, கையிலே கொள்ளிச் சட்டியைத் தூக்கிய வண்ணம் கால்மாட்டி நின்று முயிம்கிறன்.

அவர் மணையியும் நான்கு பின்னொலும் நெருக்கமாகச் சூழ நின்று குழுறுகிறார்கள்.

அதுவரை அங்கு வந்திருக்கும் பெண்களை வெற்றிலை பாக்குவதைத்து உபசரித்துக் கொண்டு நின்ற கிழவி ஒருத்தி, அல்லீய யப் பாத்திரமொன்றில் தன்னீரை எடுத்து வந்து, ஒப்புச் சொல்லி அழும் பாங்கில் தலையை அப்படியும் இப்படியும் அசைத்த வண்ணம் அவர் கால்களைக் கழுவி, தன் குடிமையைச் செப்பிரின்:

‘ஐயோ, மாமி என்றை கால்களைக் கழுவாதையனை’

அஞ்சகத்தின் தாயான அந்தக் கிழவியைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு தன்களை இழுத்து மடக்குவதற்கு வாத்தியார்தான் செத்துப் போனாரே!

ஆமாம், அவர் மட்டுந்தான் செத்துப் போனார்!

புதிய சந்தா விவரம்

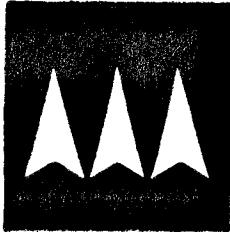
1983 ஏப்ரல் மாதத்திலி ருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின் வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50
ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாடிடா.

மல்லிகை

234 பி. கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கார்ஸ் பொப்பர்

— காவல்நகரோன்

ஜிசீயா பேம்பிள் கார்ஸ் மாக்ஸின் வரலாற்றில் 'திறந்த சமூகமும் அதன் பகைவர்களும்' என்ற நாலே தற்போது உயிருடன் இருக்கும் எழுத்தாளர் எழுதியவற்றுள் 'மாக்ஸிய தத்துவம் வரலாற்றுக் கொள்கைகள் பற்றிய மிக நுட்பம் வாய்ந்த தும், அசைக்க முடியாததுமான விமர்சனத்தைத் தாங்கியுள்ளது' என்கிறார். இக்கற்று உண்மையாயின். இன்றைய உலகின் மூன்றிலொரு பங்கு மக்கள் மாக்ஸிய அரசாங்கிகளின் கீழ் வாழ்கின்றபடியால் பொப்பர் ஓர்ஜனை தத்துவம் மக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராவார். மேலும் அவர் விஞ்ஞானத்தின் தத்துவம் பற்றிய ஆராய்வில் தனிப்பெரும் தலைமை பூண்டவர் என்பார். மருத்துவத்தில் நோபல் பரிசுபெற்ற லேக் பீற்றர் மேடவர் 'விஞ்ஞானத்தின் தத்துவத் துறையில் உலகின் ஒரு தனிப்பெரியார் இவரே' என்கிறார். மற்றொரு நோபல் பரிசுபெற்ற விஞ்ஞானி லேர் ஜோன் எக்கிளிஸ்.

'1945ல் நான் எவ்வாறு விஞ்ஞான ஆய்வு கூடும் மேற்கொள்வது என்னது பற்றிய பொப்பரின் போதனைகளால் 'மதமாற்றம்' பெற்றேன்:

இதுவே என் விஞ்ஞான வாழ்வுக்கு வழிகோலிற்று. நரம்பு உயிரியலின் அடிப்படையே பிரச்சனைகளை உருவாக்குவது. அவற்றை ஆராய்வது ஆகியவற்றில் நான் பொப்பரைப் பின்பற்ற முயன்றுள்ளேன். பிற விஞ்ஞானிகளும் பொப்பரின் நூல்களைப் படித்துச் சிந்தித்துக் கொண்டும்; போதனைகளைத் தல் வேண்டும்; போதனைகளைத் தம் விஞ்ஞான வாழ்க்கையின் பணிகளுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும்' என்கிறார். பரிசோதனை விஞ்ஞானிகள் மட்டும் தான் இக் கருத்துடையவர்கள் என்பதில்லை. மதிப்புமிக்க கணித நிபுணரும் அறிமுறை வானியலிற்குருமான ஹே(ர்) மான் பொண்டி கூறுகிறார்: 'விஞ்ஞானம் மேம்பையுறுவது அதன் முறை (மெதட்) காரணமாகவே; அதன் முறை பற்றிப் பொப்பர் கூறியதற்கு மேலே பாதொன்றும் இல்லை. யொப்பரின் அறிவுத் துறைத் தாக்கம் தற்போது உயிருடனிருக்கும் வேறு எந்த ஆங்கிலம் பேசக் கூடியியலிற்குள்ள தாக்கத்திலும் கூடியது. அரசாங்கங்களை நடாத்தும் மந்திரிமார் முதல்கலைவரலாற்றுக்குரு வரை அவரால் பாதிக்கப் பட்டுள்ளனர்',

மேலே கூறிய உதாரணங்களிலிருந்து பொப்பரின் நூல்கள் பரந்துபட்ட பயன்பாடு உடையன என்பது பெறப்படும். அன்றியும் பிற சமகால மெய்யியலிற்குர்களை கருத்துக்கள் போலன்றி, அவருடைய சிந்தனைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடையே அவர் உயிர்வே அவை அன்றூட வாழ்வில் பயன்படுகின்றன. அவர்கள் தம் பணிகளைச் செய்யும் நெறியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் வாழ்வும் மாறுகிறது. சுருங்கக் கூறினால் பொப்பரின் தத்துவம் ஒரு செயற்பாட்டுத் தத்துவம். மேலும் அது தத்தும் துறைகளில் மகா பாண்டித்தியம் உடைய முதல் தரமான நூல்களைத் தாம் விரும்பியைக் கீழெல்லைப் பாதித்துள்ளது. ஆனால் அவர் பொது மக்களிடையே பிரபலமாகவில்லை. அவரிலும் குறைந்த திறமையுடைய சிந்தனையாளர் பலர் அதிக பிரபலமடைந்துள்ளனர்.

இளையப் பகுவும்

பொப்பர் 1902ம் ஆண்டு ஓஸ்திரிய நாட்டின் தலைநகரில் பிறந்தார். ஓது குலத்தினர் என்னும் அவரது பெற்றேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றுப் புரட்டஸ் தாந்து கிறிஸ்தவர்களினர் குருமாகவே; அதன் முறை பற்றிப் பொப்பர் கூறியதற்கு மேலே பாதொன்றும் இல்லை. யொப்பரின் அறிவுத் துறைத் தாக்கம் தற்போது உயிருடனிருக்கும் வேறு எந்த ஆங்கிலம் பேசக் கூடியியலிற்குள்ள தாக்கத்திலும் கூடியது. அரசாங்கங்களை நடாத்தும் மந்திரிமார் முதல்கலைவரலாற்றுக்குரு வரை அவரால் பாதிக்கப் பட்டுள்ளனர்',

பருவம் முடிந்ததும் அவர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியராகிக் கணிதமும், பொதுக்கமும் படிப்பித்தார். சமூக சேவையில் முழுநாட்டம் செலுத்தினார். இடதுசாரி அரசியலும் இதையும் தொடர்ந்து அவர் கவனித்தை ஈர்த்தன. எனினும் மெய்யியலே அவரது முதற் காதலாகத் திகழ்ந்தது. சமகாலத்தில் நாகரிகமாகக் கருதப்பட்ட சிந்தனையான தர்க்கப்பட்ட நெறியில் மாறுகிறது. அவர்கள் வில்லையினாலும் அறிஞர்களுக்குமாத்திடையே பிரபலமாயிருந்தது. பொப்பரோ அதனை ஏற்க மறுத்தார். எப்பொழுதும் 'எதிர்க்கட்சி' யிலிருந்தார். அதனால் தாம் எழுதிய நூல்களைத் தாம் விரும்பியைக் கீழெல்லைப் பாதித்துள்ளது. ஆனால் அவர் பொது மக்களிடையே பிரபலமாகவில்லை. அவரிலும் குறைந்த திறமையுடைய சிந்தனையாளர் பலர் அதிக பிரபலமடைந்துள்ளனர்.

பாஸில் எழுச்சியும் பொது விடைமைக் கட்சியினர் அது ஜனநாயகத்தை எதிர்த்து அழிக்கவல்ல கருவி எனக்கருதி வானாவிருந்ததும் பொப்பரின் சிந்தனையைத் தாண்டின. கட்டுமார் இடதுசாரி அரசியலில் ஆர்வம் காட்டினார். 'அட்லர்' என்ற பிரபல உளியெலிற்குரின் ஆதரவில் சிறுவர் மத்தியில் சமூகசேவை செய்தார். தனிப்பட்ட இசை விருந்து அளிப்போர் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். அவர் வயதினரான பிற அறிஞர் கூடும் போலவே அவர் வாழ்ந்த காலம் அவருக்கு அற்புதமான அனுபவங்களை அளித்தது; மாணவப்

மெய்யியல் கற்பித்தாரி: இக் காலகட்டத்தின் முற்பகுதியில் தாமே முயன்று கிரேக்க மொழி கற்றார். கிரேக்க மெய்யியலறி கற்றார். கிரேக்க மெய்யியலறி குர்களை - விசேடமாக 'பிளேற் ரே' வை ஆழ்ந்து கற்றார். இக் காலகட்டத்தின் நடுப்பகுதியில் 'திறந்த சமுதாயமும் அதன் 'எதிரிகளும்' என்ற நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். 'அபூர்வமான தனித்துவமும் சக்தியும் வாய்ந்தது' என ஜைசயாபேர் னின் இதனை வருளித்துள்ளார். ஹிட்டர் ஒஸ்திரியாவைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிய செய்தி வந்த அன்றே இதனை எழுத்தத் தீர்மானித்தார், பொப்பர். 1943ல் இந்நூல் முடிவுற்றபோது, ஹிட்டலின் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என நிச்சயிக்க முடியாத நிலையிருந்தது. அதனால் அவர் அதில் கட்டும் உணர்ச்சியுடன் சுதந்திரத்தைக் காக்கவும் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துத் தாக்கவும் முன்னுள்ளார்,

சர்வாதிகாரம் எப்படி வளர்கின்றது, ஏன் மனிதரைக் கவர்கின்றது என விளக்க முயல்கிறார். அது 1945ல் இரண்டு பாக்களாக வெளிவந்தது. ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் அது பொப்பருக்கு உண்மையான புதை முதன் முதலாக கொண்டத்து.

1946ல் அவர் இங்கிலாந்துக்கு வந்து அதனைத் தனது நிறந்தர வசிப்பிடமாகக் கொண்டார். அவர் அங்கு மெய்யியல் துறையில் பழமை பேணும் கட்சியாக மதிப்புடன் விளங்கியது தரிக்கப்படுவதற்கு வாதமே எனக்கண்டார். அவரோ இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னாலே வியன்னை நகரில் இக்கொள்கையைக் கைகழுவி விட்டு விட்டு வெளியேறியவர். டி.ஜே. அயர் என்ற அறிஞரால் 1936தையில்

அங்கு அளவையியலும் விஞ்ஞான முறையும் போதிக்கும் தனித் துறைக்குப் பேராசிரியரானார்:

இக்காலப் பகுதியில்தான் அவரது அடுத்த இரண்டு நூல்கள் வெளிவந்தன. அவை ஏற்கனவே வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. 1957ல் 'வரலாற்றியத்தின் வறுமை' என்ற நூல் வெளியான போது 'ஆதர்காயெல்ஸர்' என்ற பிரபல சிந்தனையாளர் 'இவ்வாண்டு வெளிவந்த நூல்களுள் இந்நூற்று முடிந்த பின்னும் நிலைத்திருக்கக் கூடிய ஒரேயொரு நூல்' எனப் புகழ்ந்தார். இதில் வெளிவந்த கட்டுரைகளை முன்னர் 'மைன்ட்' சஞ்சிகை தெளியிட மறுத்துவிட்டது. இதனைத் 'திறந்த சமூகமும் அதன் பகைவரும்' என்ற நூலாகிய சங்கிலியில் கோர்க்கப்பட்ட பதக்கம் எனக் கருதலாம். அதுபோலவே 1963ல் வெளிவந்த 'ஊகங்களும் மறுப்புகளும்' என்ற நூல் 'விஞ்ஞானிக்கண்டுபிடிப்பின் அளவை' யுடன் இணைக்கப்பட்ட பதக்கம் எனலாம். 1969ல் பொப்பர் ஒய்வு பெற்றபின் மற்றொரு நூலைப் பிரசுரித்தார். 1974ல் 'புற அறிவு - ஒரு பரிணாம அணுகல்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. அவரது முற்றுப் பெற்ற நூல்கள் பல பிரசரத்துக்கு ஆயத்தமாக உள்ளன. நூற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் உயர் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலும் அதிகக் கட்டுரைகளும், விரிவுரைக் குறிப்புகளும் பிரசரமாகாமல் கிடைக்கின்றன. பொப்பர் தாம் எழுதியவற்றை அவசரமாக அச்சுக்கூடத்துக்கு அனுப்பும் வழக்கமில்லாதவர், இன்னும் திருத்தம் செய்ய இடமுண்டு என வைத்திருப்பவர்.

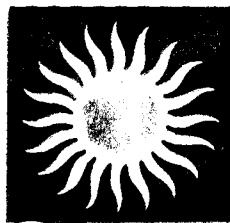
தொடக்க காலத்தில் தர்க்கப் புனரையில் வாதிகள் பொப்பரும் தம்மைக் கவர்ந்த மெய்யியற் பிரச்சனைகளிலேயே கவனம் செலுத்துகிறவர் எனக்கருதினர். அவரது ஆய்வுகளை இத்துடிப்படையில் வியாக்கியானம் செய்தனர். மொழியில் மெய்யியலாளரும் அதே போலவே செய்து வருகின்றனர். இருபகுதியாரும் அவருடைய ஆய்வுகள் தமிழ்மூடையவற்றிலும் வேறுபட்டன எனக்கருதவில்லை. ஆனால் அவரோ அவை வித்தியாசமானவை என்றே வற்புறுத்துகிறார். இதனை அவர்கள் விரும்புவதில்லை,

பொப்பரின் 'சரிப்பழை கண்டுவிமர்சனம் செய்வதன் மூலமே அறிவு விருத்தியாகும்' இதனால் அவர் தமது முக்கியக் கருத்துக்களையெல்லாம் மற்றவர்களது கருத்துக்களை மறுத்துக் கூறுவதன் மூலமே வெளியிடுகிறார்; உதாரணமாக 'திறந்த சமூகமும் அதன் பகைவரும்' என்ற நூலாகிய சங்கிலியில் கோர்க்கப்பட்ட பதக்கம் எனக் கருதலாம். அதுபோலவே 1963ல் வெளிவந்த 'ஊகங்களும் மறுப்புகளும்' என்ற நூல் 'விஞ்ஞானிக்கண்டுபிடிப்பின் அளவை' யுடன் இணைக்கப்பட்ட பதக்கம் எனலாம். 1969ல் பொப்பர் ஒய்வு பெற்றபின் மற்றொரு நூலைப் பிரசுரித்தார். 1974ல் 'புற அறிவு - ஒரு பரிணாம அணுகல்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. அவரது முற்றுப் பெற்ற நூல்கள் பல பிரசரத்துக்கு ஆயத்தமாக உள்ளன. நூற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் உயர் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலும் அதிகக் கட்டுரைகளும், விரிவுரைக் குறிப்புகளும் பிரசரமாகாமல் கிடைக்கின்றன. பொப்பர் தாம் எழுதியவற்றை அவசரமாக அச்சுக்கூடத்துக்கு அனுப்பும் வழக்கமில்லாதவர், இன்னும் திருத்தமில்லாதவர் எனக்கருதில் மார்க்கைத் தாக்கி

யிருப்பதால் இது ஒரு வலது சாரிப் போக்குடையது எனக் கருதுகின்றனர். நூலறிவுடையோர் மத்தியில் இது தாண்டி விட்ட கண்டனம்.

பொப்பரின் உடன்பாட்டு ரீதியான — ஆக்க ரீதியான — விவாதங்களைப் பற்றியதன்று, ஆனால் அவர் பிறத்ததுவ அறி ஞரைப் பற்றிக் கொண்ட கருத்து பெறுமதியுடையதா என்பது பற்றியதே. இது பற்றி முழுப் புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார். உ - ம (1) வெளின்சனின் 'பிளேற்றேவை ஆதர்த்து' ( ) கோர்ண்ஸிபோத்தின் 'திறந்த

மெய்யியலும் திறந்த சமூகமும்' பொப்பர் கிரேரக்க மூலத்தை மொழிபெயர்த்தது சரியா? அதில் பிளேற்றேவின் உண்மையான கருத்தை அவர் பாதுகாத்திருக்கிறாரா என்று உயர் அறி வச் சஞ்சிகைகளில் ஏராளமான கண்டனக் குரல் எழுப்பினார்கள். ஆனால் அவர் ஜனநாயகத்தை ஆதரித்து எழுதிய கருத்துக்கள் அறிஞரின் ஆயிரத்திலொரு கூறு கவனத்தையேனும் சர்க்கவில்லை. இவையே ஆங்கிலமொழியிலும் ஜனநாயகத்தை வற்புறுத்தி எழுதியது உன்னத்மான கருத்துக்கள்

ஸங்கா தகனம்

— பண்ணுமத்துங் கவிராயர்

எழிலிலங்கைத் தீவுதனை எரிகிடங்காய் மாற்றுத்தகு என்னதான் லட்சியமோ? என்னதான் குறிக்கோளோ?

மதுகுடித்த குரங்குகளாய் மதங்கொண்ட மூடர்கள் நாகரிக வாழ்வுக்கே கொள்ளிவைக்க முனைந்தாரோ?

பெளத்த தர்மம் வாழ்கின்ற புனித திருப் பூமிதனில் ஜுலைத் திங்களில் மூண்ட ஜுவாலை நெருப்பில்

எதற்கெல்லாம் அல்தி கண்டார்? என்னதான் எஞ்சியது?

மாடிமனை குடிசைகளா? மனிதவுயிர் உடைமைகளா? மாதரார் கற்பா? மனிதாபி மானமா?

— காலொடிந்த ஆட்டுக்காய் கண்ணீர்விட்ட புத்த பிரான் மனிதவதை — இது கண்டு மனம் பதைக்க மாட்டாரா? குண்டரெலாம் வேள்வி செயப்புறப்பட்டு

— அன்னை திருப் பூமியையே — அக்கினிக் குண்டமாய் மாற்றினாரே!

84 ம் ஆண்டு சோவியத் நாடு சந்தா அழகிய கலன்டர் இரும். தொப்பு கொள்ளுங்கள்

தாய் (ஏக்ஸிம் கார்க்கி)	32 - 50	ஒட்டம் சைபீரியா	14 - 50
புத்துயிர்ப்பு (தோல்லதோய்)	32 /	அரசியல் பொருளாதாரம்	6 - 75
வரம்விளைந்த இருபாகம்	37 - 50	அரசியல் பூகோளம்	17 - 50
உண்மை மனிதனின் கதை	24 - 50	மூலதனத்தின் பிறப்பு	2 - 50
ஸெர்யோஷா	12 - 50	வெளின் நூல் திரட்டு	10 - 00

மக்கள் பிரசராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

121, குமரன் ரத்தினம் ரேட், கொழும்பு-2.

கடிதத்திற்குப் பதில்

மீண்டும் மீண்டும்
ஆளிதான் பார்ப்போமென்று..

நிறவ வேண்டியதன் அவசியந்தான் என்ன?

குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் பற்றி பல்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் வெளிவரும்போது, அக்கருத்துக்களை எல்லாம் படித்து அவற்றுள் ஒற்படுத்தயது எதுவென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்கள் வாசகர் கள். எனது ஆரம்பக் கட்டுரையில் (மல்லிகை, ஆகஸ்ட் 82) சில கருத்துக்களை நான் முன்வைத்தேன். சர்ச்சை ஒன்றை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் அக்கட்டுரையை நான் எழுதாத போதும், அக்கட்டுரை சர்ச்சைக்குரியதாக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் அக்கட்டுரையை எழுதிய நான், எனது கருத்துக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு விடையளிக்க வேண்டிய நியாயப்பாட்டின் காரணமாகவே இருதிக் கட்டுரைகளை எழுதினேன். அவ்வாறு எழுதுவது ஆரம்பக் கட்டுரையை எழுதியவன் என்ற காரணத்தால், அது எனது உரிமை என்றும் கருதுகின்றேன்.

எனது பதிற் கட்டுரை முழுவதும் வெளிவருவதற்கு முன் னரே, என். கே. ரகுநாதன் கடிதமொன்றை எழுதி ‘நாங்கள் ஆணைதான் பார்ப்பது எங்கள் வழக்கமென்று மீண்டும் நிறுவியுள்ளார். பதிற் கட்டுரை முழுவதையும் படித்த பின்னராவது ஒரு கடிதத்தை எழுதும் இயல்பு எப்படி அவருக்கு வரும்? அவர் ஆணை பார்ப்பவரல்லவா?

அவருடைய கடிதத்துக்குப் பதில் ஒன்றை எழுதாமல் நான் விட்டு விடலாம். அப்படி ஒதுக்கிவிடுவதனால் அவருடைய தவறான கருத்தை நான் அங்கீரித்தவனாகி விடக்கூடும். அல்லது தனது கருத்தை அலட்சியம்பண்ணி, மெளனமாக இருந்துவிட்டேன் என்றும் கருதக் கூடும். எனது கட்டுரை சம்பந்தமாக நடை பெற்ற விவாதத்துக்கு, இறுதியான பதிலைச் சொல்ல வேண்டியவன் என்ற உரிமை இழந்தவனிகிடவும் கூடும். எனவே அவர் தனது கடிதத் தில் ‘பினந்து பினந்து’ பழம் ‘பின்டில்’ புதுக்களி வார்த்து, புதுப் ‘பின்டு’ அறுவடை செய்ய முற்பட்ட வேடிக்கையைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியவனுக்கின்றேன்.

எனது ஆரம்பக் கட்டுரை தொடர்பாக த. கலாமனி வெளி யிட்ட கருத்துக்கள் எனது கருத்தைச் சார்ந்து நிற்பவைகளாக இருந்த போதிலும், அவை யாவும் அவருக்குச் சொந்தமானவை களே. எனது கருத்துக்களை ஆதரித்து எழுதினால், அப்படி எழுது கின்றவர்களை என்னைச் சார்ந்த ஒரு கோஷ்டியாகச் சேர்த்து அவர் கணக்கு நன்றியாவது. தெரிவித்துப் பாராட்டுவேன் என்று கலா

மணி நிச்சயம் என்னிடம் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். அவர்டானியிலின் ‘கோவிந்தன்’ நாவலை விமர்சிக்க வந்த இடத்தில் மரபுப் போராட்ட காலத்தில் முறபோக்கு இலக்கியங்கள் யாவும் இழிசனர் இலங்கியங்கள் என்று ஒவித்த குரவின்..... என்று சொல்வதன் மூலம் புதிதாக ஓர் உண்மையைக் கூக்கிவிட்டதை கண்டு பிடித்தவர் போல, நீரிலே முழ்க்கப் போனவனுக்கு ஒரு தும்பு கிடைத்தது போன்ற எழுச்சியை ரகுநாதன் கொள்ள வேண் டியதில்லை. மரபுப் போராட்ட காலத்தில் முறபோக்கு இலக்கியங்கள் யாவும் ‘இழிசனர் இலக்கியங்கள்’ என்று கூட்டு சூமொத்த மாதீத் தாக்கப்பட்ட போதும், அவ்வாருன தாக்குதல்களுக்குக் குறிப்பாக இருவர் (டானியல், ஜீவா) இலக்காகக் கொள்ளப்பட்டனர் என்பதுதானே எனது ஆரம்பக் கட்டுரையின் அடிநாடம். அத்கருத்துக்கு முரண்பாடாகக் கலாமணி எதனைச் சொல்லி இருக்கிறார்? ரகுநாதன் எதனைப் புதிதாகக் கண்டு புனுகப்பட்டு இப்படி ஒரு கடித்ததை எழுதி, நாங்கள் ‘அதுதான் பார்ப்போமென்று மீண்டும் நிறுவுகின்றார். பண்டிதர்கள் ‘இழிசனர்’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதே, பண்டிதர்களுக்கே இயல்பான இத்தகைய பொருளில்தான்.

‘இழிசினர்’ என்ற சொல்லையே ‘இழிசனர்’ என வளிந்து எழுதிவிட்டோமென்பது இன்னென்று குற்றச்சாட்டு. ‘இழிசனர்’ என்ற சொல்லுக்கான பொருளை, எனது முதற் கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இங்கே ‘இழிசினன்’ என்ற பதத்துக்கு ‘தாழ்ந்தோன்’, ‘புலைமகன்’ என்பதே பொருள் என்பதையும் சொல்லிவைக்க வேண்டியவனுகின்றேன். ‘அவர்கள் பஞ்சமர் இலக்கியம் படைத்தமைக்காகவோ இழிசனர் இலக்கியக் குரல் எழவில்லை.....’ எனத் தமது கடிதத்தில் ‘இழிசனர்’ என்ற சொல்லை மிகத் தெளிவாக ரகுநாதனே முத்திரை பதித்துள்ளார் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ‘ஐயகோ! இது அச்சுப் பிசாசு செய்துவிட்ட சதி என்று சமாதானம் கூறுமல் இருக்க மாட்டாரென்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனது ஆசிரிய கலாசாலை வாழ்க்கையின் போது, ‘நாவிததுக்குச் சாலுவித் தீய மண்டலப் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது’ என்று சொல்லிய பன்றிதர், தான் குறிப்பிட்ட நாவிததை ‘இழிசனன்’ என்றால் அவ்வுதவு ‘இழிசினன்’ என்றால் கருதினார் என்பது இன்றுவரை எனக்குத் தெரியாது.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள், ‘இழிசனர் வழக்கு’ என்பதுதான் சரியான பிரயோகம், நாங்கள் இதைப் பெறி து படுத்தி, இயக்கத்தை வலுப்படுத்த இழிசனர் என்று மாற்றிக் கொண்டோம்’ என்று தனினிடம் நேரில் தெரிவித்ததாக ரகுநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். குறிப்பிட்ட இரு சொற்களுக்கும் பொருளிற பாரிய வேறுபாடு இருக்குமாயின்— பேராசிரியர் அப்பிடிச் சொல்லி மையானதாகாதா? உண்மையில் நட்புரிமையுடன் அவர் சொல்லி இருந்தால் (?) இவ்வாறு பகிரங்கிமாக ஒரு கடிதத்தில் அதனை எழுதுவது அவர் முதுகிலே குத்துகின்ற செயலாகாதா? (பேராசிரியருக்கு இன்று, புறாட்டஸ் நீயுமா?) என்று கேட்க வேண்டிய

நிலைதான்) ரகுநாதன் எவ்வாறு குழம்பிக் குழம்பி, வாசகர்களை மும் குழப்பிலிட முற்பட்ட போதும், குறிப்பிட்ட இரு சொற்களுக்குமிய பொருளினையும் வாசகர்கள் கவனத்துக்கு நான் முன் வைத்துள்ளேன் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியவனுகிறேன்.

எனது கருத்தின் அடிப்படை உண்மையை மீண்டும் வலியுறுத் துவதற்குப் போராசிரியர் கூ. சிவத்தமிபி அவர்களின் மேற்கோள் ஒன்றினையே இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமென்று கருதுகின்றேன்: டானியில் படத்தை அட்டையில் தாங்கிவந்த டிசம்பர் 83 மல்லிகையில் டானியில் பற்றி எழுதியுள்ள போராசிரியர், டானியல், டொமினிக் ஜிவா இருவரையும் குறிப்பிட்டுப் பின்வருமாறு சொல்லுகின்றார்.

தோழர்களின் பெருமையாகவும் இலக்கியச் சநாதன வாதத் தின் தாக்கு மையங்களாகவும் அமைந்தனர். இந்தப் பொருமை உணர்வும், தாக்கலும் காரண காரியத் தொடர்புடன் வளர்ந்தன்

குறிப்பிட்ட இக் கூற்று எதனை உணர்த்துகின்றது? இன்னும் அடிப்படையான இந்த உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் விதன்டாவாதம் புரிவதில் எவ்வித நியாயிமுமில்லை.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். எனது கட்டு ரையில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களுக்குப் புறம்பான விடயங்களையும் சிலர் தங்கள் கட்டுரைகள் மூலம் கொண்டு வந்து செருகி இருக்கிறார்கள். அவற்றுக்குப் பதில் சொல்வதை நான் தவிர்த்தே விட்டிருக்கிறேன். ஆயினும் 'எழுத்தைப் பார்; எழுத்தாளனைப் பாராதே' என்று சில எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலிருந்து இப்போது குரல் எழும்புவதாக ரகுநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளது. உன்மையில் எனக்குப் புதுமையாகத் தோன்றுகிறது. அப்படிக் குரல் எழுப்புகின்ற எழுத்தாளர்கள் யார்? என்கே குரல் எழுப்பி இருக்கிறார்கள்? என்ற விடயங்கள் புதிராகவே இருக்கின்றன. எழுத்தை மாத்திரமல்ல, எழுத்தாளனையும் பார்க்க வேண்டுமென்ற நியாயப்படுத்திக் கொண்டு கிளம்புகின்றவர்களின் பார்வை அப்பழக்கற்றதாக இருக்குமா? என்பது இன்னொரு சந்தேகம்: மரபுப் பண்டிதர்களும் எழுத்தைப் பார்ப்பதுடன் அமையாது, எழுத்தாளனையும் ஒருவகையாகப் பார்த்ததினால்தான் 'இழிசனர் வழக்கு' என்ற பிரயோகமே பிறந்தது. எழுத்தாளனின் ஊழல் வாழ்க்கையை வெளிக் கொண்டுவர வேண்டும். அல்லது புனிதப்படுத்த வேண்டுமென்று ஆவேசமாகக் கிளம்புகின்றவர்கள் ஒன்று சேரும் இலக்கியக் குழுக்களிற் புளிதமானவர்கள் தான் இடம் பெற்றிருக்கின்றார்களா என்ற கேள்வியை ஈழத்து வாசகர்கள் நாளை கேட்காமலா இருக்கப் போகிறார்கள்!

— கந்தையா நடேசன்

இத்துடன் இந்த விவாதம் முற்றுப் பெறுகின்றது?

— ஆசிரியர்

ஒரு தெருவின் கதை

— மேமன்கவி

சுப்ரஹ் தெரமுத கையோடு
சந்தி ஹோட்டலில்
'பிளேன் டீ' அடித்து
'ரிசல்ட்' பேப்பர்
கையோடு திரும்பும்
ழூஸ்ப் காக்கா!
ஒதலே சரியாக
சமர்ப்பிக்காது
காதைக் காயமாக்கி
லெப்பம்மாரை
சபித்துத் திரும்பும்
காதர் பாட்சா!
தெருவில் சந்திக்காவிடினும்
விக்டோரியாப் பார்க்கிலும்
வெயில் கொளுத்தும்
வேளையிலும்
கோல்பேஸ் கடற்கரையில்
ஒரே குடையினடியில்
படமாளிகையில்
பல்கனியின் மூலையிலும்
ஸ்பரிசங்களைப்
பரிமாறிக் கொள்ளும்
சோமபாலா, ராஜேஸ்வரி
கணவன் கால்லேஞ்சு
பகிரங்கமாகப் போனபின்
விலையிலாமல் (சிலவேளை
'குர்பானி' சாரி அல்லது
வாசனைத் திரவியப் போத்தல்
விலையாக)
அடக்கமான உடம்பை
ரக்கலியமாக விற்கும்
அனீசா ராத்தா!
பருவத் தாவணியில்
திருமணத் தையல்
விழாததால் வந்து சேரும்
முதுமை ஓட்டைக்கோடு
விரக்தியை உழைப்பாக்கி
நாள் தவறுமல்
தட்டெழுத்து இயந்திரத்துடன்
பொருளாதார் இல்லறம்
நடாத்தப்போகும் திரேசா!
சிட்டாட்டத்தில்

தோற்றுப்போன
தொகையை நாளை ஏப்படி
மீட்பது என்ற
சிந்தனை வெறியுடன்
திரும்பும் கந்தசாமி.
தெருவுக்குத் தெரியாமலே
மருதானை நொரின் ரேடு
சந்தியில்—
சதை வியாபாரம் பண்ணும்
பலகை வீடு வீலாவதி!
கட்டுக் கம்பி அடித்து
கட்டுக்கடங்கா மப்பில்
வீடு திரும்பி
மனைவியை வாட்டும் ஜோசப்!
காற்றுப் போன கஞ்சாக்கட்டை
இழுத்த வேகத்தில்
அலோசியஸ் மாத்யா
வீட்டு குடியிலில்
கும்மாளம் அடிக்கும்
கர்ம் நானு!
வீட்டின் முன் பகுதியில்
தன்னேடு சில்லறைக் கடை
நடத்தும் கணவனைப் பிள்ளைகள்
(அந்த நேரத்தில் மட்டும்
அவர்கள் செவிடாக)
வாடிக்கையாளர் முன்னே
சில்லறை வார்த்தைகளால்
ஏசம் மரியும் பீபி!
சீட்டுச் சல்லியை
குறித்த திக்தியில் கொடுக்காத
வீட்டுக் காரிகளின்
வீட்டு வாசல்கள் முன்
பொம்பிளை 'சண்டியனுக்'
கத்தும் அதே மரியும் பீபி!
இப்படியாப்—
மத்தியதர — பலதர
சுயருபங்களைப்
பதிவு செய்து
ஆசிக் கண்ணீர்
வடித்து நிற்கும்
எங்கள் தெரு:
நானும்தான்!

இதயத்திலிருந்து இதயத்திற்குப் பெயர்க்கும் கதை இலக்கியம்

திக்குவல்லை சபர்

1983-10-0 ஆந் தி கதி திவயின ஞாயிறு இதழில் வெளி வந்த ‘பனை வேலிக்கப்பால் தனி யாகிய எமது உற்றூர்’ என்னும் கட்டுரையைப் பற்றிச் சில குறிப் புக்ளோச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகின் நேரன். அதில் அடங்கிய திரு. ரெஜீ சிரிவர்தனாவினதும், திரு. பியல் சோமரத்னுவினதும் கருத்துகளில் தேசிய ஒற்றுமைக்கு அடிப்படையாக அமைய வேண்டிய சில கருத்துகள் அடங்கியுள்ளன. அவை இன்று எமது நாடு விழுந்திருக்கும் படுகுழியிலிருந்து வெளியேறும் முயற்சியில் வழி காட்டிகளாகக் கருதலாம்.

பல இனங்கள் கொண்ட இலங்கைச் சமுதாயம் ஒற்றுமையாக வழி அவர்களின் இடையில் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளலும், நல்தென்னமும் வளரவேண்டும். எமது அயலவர்களின் எண்ணங்கள், விருப்பு வெறுப்புகள், வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், சிந்தனை முறைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவர்களின் பரஸ்பர கலாசார லட்சணங்களை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவை அந்த சமுதாயத்தின் இதயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி போன்றவை; இந்தச் சத்தியங்கள் மீது எமது கடந்த கால நடவடிக்கைகளை ஆராயும் பொழுது ஒரு முக்கிய காரணம் தோன்றுகிறது.

அதாவது உண்மையில் நாம் இதுவரை எமது அயலவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளாமல் வாழ்ந்திருக்கிறோம்.

இவ்வாரூண் குழ்நிலையில் மக்களுடன் தொடர்பை மேற்கொள்ளும் சிறந்த வழி இலக்கியம் அல்லது சுலாசார உரையாடலாகும் என திரு. பியல் சோமரத்னு சரியாகக் கூறுகிறார். ‘ஆனால் இலக்கியக் கர்த்தாக்காங்கு முன்னதாக இப்பணியில் அரசியல்வாதிகளும், சமுகத்தின் மதிப்புப் பெற்ற அறிஞர்களும் சடுபட வேண்டும்’ என திரு. ரெஜீ சிரிவர்தனாவின் கருத்தாகும். இன்விடத்தில் அரசியல் வாதிகளின் மீது அவ்வளவு நம் பிக்கை வைக்க முடியாது. ஏனென்றால் இலங்கைச் சமுதாயத்தை இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் கட்சி அரசியலின் மீது பலத்தைப் பிடிக்கும் நோக்கம் கொண்ட, பொது மக்களின் நம்பிக்கை இழந்த அரசியல்வாதிகள்தானே; பல தடவை அவர்கள் சமுதாயத்தின் உணர்வுகளைாடு விளையாடியிருக்கிறார்கள். இன்று கூட அவர்களின் வேலைத் துட்டத்தில் எந்தவிதமான மாற்றமும் காண முடியாது. ஆதலால் நாம் எல்லோரும் இன்றுவரை பின்பற்றிய செயல் முறையைப்பற்றி மேலும் படைத்தலும் சமுதாயப் பின்னணியையும் இலக்கியம் படைத்தலும் சமுதாய யதார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எமது முழு சமுதாயத்திற்கு ஒரு சிறிதனைப் புரட்சியை உண்டாக்க வேண்டும், கிடுகு வேலிக்கப்பால் தனியாகிய உற்கரிப்பு அவர்கள் பற்றி அவர்கள் கருதும் மாதிரியையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதை மேற்கொள்ளும் சாதனம் இலக்கியமாகும். இவ்விடத்தில் அறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஆனால் திரு. ரெஜீ சிரிவர்தனா கூறியுள்ளது போல ஒரு தனி எழுத்தாளருக்கு அவருடைய படைப்புகளின் மூலம் மாத்திரம் தேசிய ஒற்றுமை என்னும் உயர் விவசீயத்தை அடைய இயலாது. அவ்வாரூண் ஒரு சங்கறப்பத்தை நிலைநாட்ட ஒரு தகுந்த வழி, செயல்திட்டம், ஒழுங்கு முறை ஆகியவை அவசியம். அதன் முக்கிய நோக்கம் இந்த சங்கறப்பத்தைப் பொது சனங்களிடையில் கொண்டு செல்வதாகும்.

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளிகளிடப்படியான ஒரு சங்கறப்பத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு எடுத்து முயற்சி ஒன்றினைப் பற்றி இங்கு சிறிது குறிப்பிடுவது பொருத்த மானது என நினைக்கின்றேன். இலங்கை சுதந்திரத்தை அடைந்த பின் அதுவரை பழங்காலத்தைப் போல அலங்காரவாதங்களிலும், தேவைத்தக் காதகளிலும் மூழ்கி இருந்து தென் இந்திய இலக்கிய செல்வாக்கில் இருந்து இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை விடுவிக்கும் முகமாகத் தேசிய இலக்கியம் என்ற கோலாத்தை முன்வைத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சிரிவர்த்தி செய்தார்கள். தாயகத்தின் மொழி நடையையும், சமுதாயப் பின்னணியையும் இனங்க இலக்கியம் படைத்தலும் சமுதாய யதார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தவாத நோக்கத்தை உண்டு பண்ணுதலும் அத் தேசிய இலக்கியச் சங்கறப்பத்தின் லட்சியங்களாகும்.

1956க்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல், கழுதாய மாற்றங்கள் அல் இந்த தேசிய இலக்கியச் சங்கறப்பம் பெரிதானவில் கூர்மையைடைந்தது. இக் கிளர்ச்சியை மேலும் முன்னுக்குக் கொண்டு சென்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், தேசிய ஒற்றுமை இலக்கியச் சங்கறப்பத்தை நிலை நாட்ட ஒரு இயக்கத்தை நடத்தியது. சிங்கள— தமிழ்— முஸ்லிம் இனத்தவரிக்கிடையில் நல் வெளன்னத்தை வளர்த்த வீரர்த்தை, இலங்கையின் தேசிய முன்னேற்ற நித்துக்கு ஒத்துழைத்தல், தேசிய பிரச்சினைகளின் போது இன வேற்றுமையை கூறுகிற கூர்தா மல் பொதுவாகச் சிந்திக்க மக்களுக்கு வழிகாட்டுதல் ஆகியவை அவ்வியக்கத்தின் பிரதான நோக்கங்களாக இருந்தன.

இச் சங்கறப்பத்தின் வெகு முக்கிய சம்பவமாக 1975ம் ஆண்டில் பண்டாரநாயக்காரர்வேதேசக் கருத்தரங்கில் இடம் பெற்ற சிங்கள— தமிழ்— முஸ்லிம் எழுத்தாளர் ஒற்றுமைக் கூட்டத்தைக் கருதலாம். 450 எழுத்தாளர்களுக்கு மேற்பட்ட டோர் பங்கெடுத்த இக் கூட்டத்தில் 12 சிங்கள எழுத்தாளர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். இறுதியில் தேசிய ஒற்றுமைக்கு அடிப்படையான சில பிரேரணைகளும் அக்கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன;

ஒன்படியால், ஒற்றுமைச் சங்கறப்பத்தைக் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்போது மேற் குறிக்கப்பட்ட கூட்டம் இலக்கியத்துறையில் அளித்த செல்வாக்கையும் தன் வெற்றியையும் ஆலோசனைக்கு எடுப-

பது பயன் தரக்கூடும். திரு. பியல் சோமரத்ன கூறுவது போல 70 வது ஆண்டுக் காலத் துக்குப் பிறகு இவ்வொற்றுமைச் சங்கற்பத்தைத் தட்டுவதற்கான சார்பு, சிங்கள - தமிழ் எழுத் தாளர்கள் இடையில் காணக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் இச் சங்கற்பத்தை வளர்க்கும் முயற்சிக்கு இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் தந்த உதவிக்குச் சமமானதாக சிங்கள எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் உதவி அளித்தமைக்கு அறிகுறி காண வில்லை. விசேஷமாக சமுதாயத் தின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தொட்டும் சிங்களப் பத்திரிகைகள் எடுத்த முயற்சி மிகவும் குறைவானது.

அத்த ஜனவேகய, திவயின் ஆகிய பத்திரிகைகளில் தமிழ் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிறுக்கைகள் சிலதுகள் பிரசரிக்கப்பட்டாலும் தமிழ் தினசரிப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிங்களச் சிறுக்கைகளின் மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்க்க மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சுமார் 10 சிங்களச் சஞ்சிகைகளின் இடையில் தமிழ் சிறுக்கைகள், கவிதைகள் ஏனைய சிறப்பான கட்டுரைகள் ஆகியவற்றிற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு சேவை புரிந்துள்ளது 'மாவத்த' சஞ்சிகை மாத்திரம்: மற்றச் சஞ்சிகைகளில் இலங்கைச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைக்கு நேரான சம்பந்தம் இல்லாத பல நாடுகளின் சிறுக்கைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளியிடப் பட்டதும், எமது அயலவர்களான தமிழ் மக்களின் சமுதாயப் பின்னணியையும், வாழ்க்கை முறையையும் அறிந்து கொள்ள முயற்சி எடுக்கவில்லை. அக்கைத் தீர்க்கை இடையில் சில இந்தியக் கைத்தகரை இருந்தன. ஆனால்

இந்தியத் தமிழ்க் கலைகள் பிரசரித்த சந்தர்ப்பம் காண வில்லை. ஆனாலும் 'எல்லிகை' என்னும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சஞ்சிகையில் கடந்த பத்து வருட காலத்தில் இட்டத் தட்ட ஜம்பது சிங்களச் சிறுக்கைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள் பிரசரிக்கப்பட்டன. மற்றும் கவிதை, கட்டுரை, புத்தக விமர்சனம் என்று சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழில் தந்துள்ளது. இன்று குணதாச வியன்கேவின் 'சிறிய சாரம்' அல்லது அலன் சன பியதாசவின் 'சாதப் பொட்டலம்' என்ற சிறுக்கைகளை தமிழ் வாசகர்கள் சுலவக்கும் அளவுக்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தசாமி யின், இரத்த உறவுகளை சிறுக்கை சிங்கள வாசகர்களால் அறிந்து கொள்ளப்படவில்லை எனக் கூற முடியும்:

மக்களின் பிரச்சினைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு சிறுக்கைகள் மிகவும் பயன் தருகின்றன. தினந்தோறும் சிக்கலாக்கப்படும் மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பிரதிபலிப்பதற்கு சிறுக்கை ஒரு சிறந்த சாதனமாகும். 'சிறுக்கை என்பது 20ம் நூற்றுண்டில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மனிதனின் குரலாகும்' என குழ்பெற்ற சிறுக்கை அசிரியர் ஒரு முறை சொன்னார். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்டவரின் குரலை அறிந்து கொண்ட அளவுக்கு நாம் எடுக்கும் முடிவுகளின் உண்மை சார்ந்திருக்கும்: நாடகக் கலை இவ்விடயத்தில் பிரபலம் வாய்ந்த சாதனமாகும். இன்றைய சிங்களக் கலை உலகில் படித்தவர்களிடையில் சிறுக்கைக்கு அடுத்ததாக நாடகம் இடம் பெறுகிறது. இந்தக் கலை முறையைத் தேசிய ஒற்றுமை வளர்க்க உபயோகிக்க வேண்டும்:

விசேஷமாகச் செய்திப் பக்கிரிகைகள், வாடையை, தொலைக்காட்சி ஆகிய வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் ஒரு முக்கிய சேவையைச் செய்ய வேண்டும். தேசத்தின் காப்பாளர் கடவுள் எனப்படும் செய்திப் பத்திரிகைகளும் அதன் ஆசிரியர்களும் தேசிய ஒற்றுமை என்ற விஷயத்தில் மிகப் பொறுப்புடன் செயல்புரிய வேண்டும்,

இலங்கைச் சமுதாயங்களிடையில் ஒற்றுமைச் சங்கற்பங்களைக் கொட்ட வளர்ப்பதில் அதன் ஒரு பகுதியான முஸ்லிம் சமுதாயத்தையும் மற்றக் கே வேண்டாம். சில நூற்றுண்டுக் காலத்துக்குள் அவர்களின் பெரும்பான்மைப் பகுதி சிங்கள மக்களுடன் வசித்திருக்கிறார்கள்! கூடுதலானவர் தமிழ் மொழியைப் பேசுகிறார்கள். இங்காரணங்களைக் கவனத்திற்கு எடுக்க வேண்டும். ஆதலால் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் சிங்கள வர்களின் சமூக வாழ்வும் இலக்கியமும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதிலும் முஸ்லிம்கள் சிறப்பானதொரு சேவை

புரிந்துள்ளனர். அவர்களின் படைப்புகள் சிங்கள— முஸ்லிம் உறவுக்கு அதனை எழும் வாழ்க்கை உருவத்திற்கும் விதையாக இருக்கிறது.

ஆனால் கடந்த சில நூற்றுண்டுகளில் இருந்த சிங்கள— முஸ்லிம் உறவைப் பற்றி சிங்கள இலக்கியத்தில் சிறிதும் காண முடியாது. அது வருந்தத்தக்கது. இதற்குக் காரணம் தேடிப்பார்த்தால் தேசிய ஒற்றுமைச் சங்கற்பம் மேலும் அர்த்தமுள்ளதாயிருக்கும்; இதுவரை சிங்கள இலக்கியங்களில் முஸ்லிம் பாத்திரம் காட்டப்பட்டிருப்பது ஒரு சுரண்டும் வகுப்பின் பிரதிநிதியாக அல்லது விளங்காத ஒரு தமிழைப் பேசும் விதடனுக்கத்தான்.

ஆனால், சிங்கள எழுத்தாளர்கள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் மீது குக்குமமாகப் பார்த்தால் அவர்களும் மற்றுச் சனங்கள் போல சிக்கல்களால் பாதிக்கப்படுவது காணமுடியும், பிரச்சினைகளை, வாழ்க்கைச் சங்கடங்கள் விருப்பு— வெறுப்புகள் அறிமுகப்படுத்துவதிலும் முஸ்லிம்கள் சிறப்பானதொரு சேவை

முஸ்லிம் சிறப்பிதழ் மல்லிகையில்

முல்லைத்தீவு சிறப்பிதழாக 1984, மார்ச் மாத இதழ் வெளிவர இருக்கிறது. மலர் சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புப்பள்ளி பின்வரும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

முதவரி:

முஸ்லையூரான்

இரண்டாம் மைல்கல்,

வந்தூப்பள்ளி,

முனியவன்.

முகத்திரைகள்!

மு. பஷ்டி

மூன்று தினங்களாக விடாத மழை!

மேகங்கள் கருமை குழந்து குட்டை குளங்களெல்லாம் நீர் நிறைந்து இயற்கை எழில் அழிந்து கிராமம் விதவைக் சோகமாய் பொலிமிழந்து காட்சி தருகின்றது. குடிசைக்குள்ளிருந்து வளியே தலையை நீட்டி விரக்கியோடு ஆகாயத்தை வெறித்துப் பாரித்தான் ரபிக்:

யோ அல்லாஹ்—இண்டைக்கும் இந்த பாழாப்போன மழை வடாது போவிருக்கே! ம.....? மனம் கடுகாட்டு நெருப்பாய் ஏரிந்து கண்ணறது, மூன்று நாட்களாய் அந்த வீட்டு அடுப்பே ஏரியாத நிலையினை நினைக்கையில் மனம் மட்டுமல்ல வயிறும் ஏரிந்தது. அறியாப் பிஞ்சகள் நான்கும் மூலைக்கொண்டு, பசிக் கொடுமையினால் வாடிச்சோர்ந்து கிடந்தன. தொடர்ந்து விடாத மழையினால், அன்றைக் கூவித் தொழில் செய்து பிழைக்கும் ரபிக்கின் குடும்பம் ஆகாரத்தைக் கண்டு சில தினங்களாகி விட்டன. குழைந்து கணக்கும் என்னச் சமைகளின் அழுத்தத்தில், நேற்று இரவு நட்டித் திழிச்சி வேறு மனதைக் குடைந்தது.

வாப்பா சுல்தான் ஹாஜி யார் ஹாரிஸ் பெரும் புள்ளி:

சுல்ல வசதிகளோடும்— பக்கத்து விடுதான். இருந்தென்னே! எட்டுச் சுரக்காப் கறிக்கு உதவுமா? கறுமிகள் யாராயிருந்தும் யாருக்கென்ன லாபம்:

பசிக் கொடுமையில் வாடும் பின்லைகளுக்கு ஏதாவது வாங்கி அளித்துக் கொடுக்கலாம் என்ற நப்பாரசையில், தகப்பளிடம் ஒரு ஐந்து ரூபா மைமாற்றுக்க் கேட்டும், கருணையே பே இல்லாத வாப்பா கையை விரித்ததை நினைக்கையில் இந்த உலகின் மீதே கொடுரோமான வெறுப்பு மேவிட்டது.

இன்று பொழுது சாய்வதற்குள், அந்தப் பிஞ்சகள் ஆகாரத்தைக் காணுத பட்சத்தில், பசியின் உக்ரத் தால் ஒரு மையத்து விழுந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை: இவற்றையெல்லாம் என்னி ஏங்கி, மூலைக்கு மூலை தாவி சண்மாய் இழை பின்னும் சிலந்தியைப் போல் மனம் பேதலித்துத் தவித்தது. துயரம் தொண்டையை அடைக்க விழியோரங்களில் நீர் கண்டு சில தினங்களாகி விட்டன. குழைந்து கணக்கும் என்னச் சமைகளின் அழுத்தத்தில், நேற்று இரவு நட்டித் திழிச்சி வேறு மனதைக் குடைந்தது.

கண்களைக் கைகளினால் துடைத்துக் கொண்டு நிமிர்வதற்குள் பக்கத்து வீட்டு மேசன் பாஸ் சுருக்கின் குரல் கேட்டது ‘தமிபி ரபிக்கு! இண்டைக்கும்

மழை வடாது. அதப் பார்த்து ஜூட்டுக்குள்ய இருந்தா கூரைய பிச்சிட்டு வந்துமோ? மழுக்காலத் தில் வருவாய் இல்லாட்டியும் வயிறு கும்மா இருந்துமோ? பொடியண்யும் கூட்டிக்கொண்டு வா!

சுருக்கின் பேச்சிலிருந்து அன்றைய போஜனத்திற்கு ஏதோ வழி பிறக்கப் போகிறது என்ற நம்பிக்கை அவனில் ஊற்றெடுக்க அவனது முகத் தில் மெல்லிய மகிழ்ச்சி ரேகை படர்ந்தது. குழந்தைகளின் வாடிய முகங்கள் மறைந்து மகிழ்ச்சி முகத்துடன் விளையாடும் காட்சி அவனது மனக்கண்ணில் மின்னின்.

அடுத்த கணம் திமு திமு வென வளர்ந்திருந்த சருக்கின் தோட்டத்து மரவள்ளிச் செடிகளை ஆர்வத்தோடு மூவரும் பிழுங்கத் தொட்டுகளின். பென்னைம் பெரிய கிழங்குகள் குவிவதைக் கண்ட ரபிக்கின் நெஞ்சிலிருந்த சமையெல்லாம் மெல்லமெல்ல நீங்குவதைப் போன்ற ஒரு உணர்ச் சேவீட்டது.

கிழங்கு பிழுங்கும் பணி மும்முரமாகிக் கொண்டிருக்கையில், ரபிக்கை அவசரமாக வரும்படிச் சுல்தான் ஹாஜியார் ஆளு அனுப்பியிருந்தார். வெறுப்பைச் சுமந்தவாறு வாப்பா ஹாஜியார் முன்னிலையில் நின்றான் அவன்.

கறுத்த குள்ளமான உருவும், மக்கைத்துத் தொப்பி எப்போதும் தலையை அவங்கிக்கும். தொழுது தொழுது தழும்பேறிய அகன்ற நெற்றி, அதற்குக் கீழே சோபையில்லது துடிக்கும் பேராசை நிறைத் திழிகள். கறைபடிந்த பற்களால் ஒரு செயற்கைப் புன்னைகையை மக்களைப் பார்த்து உதிர்த்துவிட்டு, ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார். அடுக்களையிலி

ருந்து கோழிக்கறி நெய்ச்சோறு இவற்றின் வாசனை மூக்கைப் பிய்த்தது.

‘மவன் இண்டைக்கு நம்மடபள்ளி வாசலுக்கு சக்கரியா மல்லானு வந்திரிக்கியாங்க. இரண்டு நாள் மட்டும்தான் இங்க தங்குவாங்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கியதிற்குப் பெரிய பணக்காரங்கீ எல்லாம் போட்டி, நான் மிச்சம் கஷ்டப்பட்டு இண்டைக்குப் பவலைக்குச் சாப்பாடு ஒழுங்கு பண்ணியிருக்கியன், நீ மகனுகளையும் கூட்டிக் கொண்டு சரியா பதினெட்டு மணிக்கு வந்திடு. எல்லாருமாபோய் சாப்பாடக் குடுத்திட்டு வருவோம் சரியா?’

சட்டெடரிக்கும் விழிகளால் அவன் ஹாஜியாரை வெறித்தான். அவரது வார்த்தைகளில் இருக்கும் வாஞ்சை உள்ளத்தில் இல்லை என்பதை கடந்த முப்பது வருடங்களாக அவனறிந்த அனுபவ பூர்வமான உண்மை.

மல்லானுவக்குச் சாப்பாடு போடப் பணக்காரர்கள் போட்டி. சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாத எத்தனை ஏழைகள் இந்தக் கிராமத் திலை சாகத் துடிக்குதுகள். இவர்களைப் பற்றி நினைத்துக் கூட்டப் பார்க்க இந்த ஊரிப் பிரபலங்களுக்கு ஏது நேரம்! மல்லானுவை மகானுக்கி மயங்கும் இவர்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்காகத்தான், வியாபார முன்னெற்றம், நோய் நொடி, வீட்டுக்கு பரக்கத் தூகியிச்சுக்கள். கறைபடிந்த பற்களால் ஒரு செயற்கைப் புன்னைகையை மக்களைப் பார்த்து உதிர்த்துவிட்டு, ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார். அடுக்களையிலி

குறித்த நேரத்தில் கல்தான் ஹாஜியார் தலைமையில் ஒரு கூட்டு ஊர்வலமே கன் ருத் தோட்டத்தினாடாக பள்ளி வாசலை நோக்கிப் புறப்பட்டது. நெய்சோரு, கோழிக்கறி, வட்டலப்பம், பழங்கள் அடங்கிய பாத்திரங்கள் ரபீக் கோஷ்டிய னரின் தோள்களில் கனத்தன. அவற்றின் மயக்கும் வாசனை பசித்த வயிறுகளை ஏக்கமுறச் செய்தன. பள்ளிவாசலில் மலானு, ஊர்ப் பெரியவர்களுடன் மிக ஆத்மார்த்தமாக உரையாடிக் கெவண்டிருந்தார். ஹாஜியாரின் சலாத்தை தொடர்ந்து எல்லோரும் மிக மகிழ்ச்சியாக பதில் சலாம் உரைத்தகர்கள். சாப்பாட்டுப் பாத்திரங்கள் வரி சையாக வைக்கப்பட்டன. நல்ல தொரு காரியம் நிறைவேறப் போற திருப்தி ஹாஜியாருக்கு.

அடுத்து அடலேற னி விதத் துரல் கேட்டு யாவரும் சித்தம் கலங்கினர்.

‘மல்லானு! நான் கேட்கிற கேள்விக்குத் தயவு செய்து பதில் தாங்க. தனக்குப் பிறந்த மகனின் குழந்தைகள் மூன்று நாளாக சாப்பாடு இல்லாமல் தவிக்கை யிலே, அத நல்லா அறிந்திருந்தும், மல்லானுவக்குக் கோழிக் கறிச் சாப்பாடு கொடுக்க எந்த குர்ரான்ல சொல்லப்பட்டிருக்கு?’

‘தன் அண்டை வீட்டான் பசித்திருக்கையில் எவன் வயிறு முட்ட. உண்டு களிக்கிறுனே அவன் என்னைச் சேர்ந்தவன் அல்ல’ என்று நபிமணி நாயகம் ஸல் கூறியிருக்கிறார்களே! இது தன் சொந்தப் பிள்ளை, ஏழை என்ற காரணத்தால் அவனைப் புறக்கணிச்சி அவனது பிள்ளை கணைப் பட்டினி போட்டு புகழுக் காக இப்படி ஒரு காரியம் செய்

வது ஞாயமா? ரபீக் ரிச் ஆவே சமாகக் கேட்டான்:

சல்தான் ஹாஜியாரின் உடல் அவமானத்தால் குறுகி ஏது. மல்லானுவின் நெற்றியில் அரும்பிய வியர்வையைக் கைக் குட்டையால் மென்ற ஒத்திக் கொண்டார், அவர் மிக நிதானமாக,

‘நம் அனைவரையும் இறைவன் மன்னிப்பானுக. ஹாஜியார் உங்கள் மகின் சொல்லுவது மறுக்க முடியாத உண்மை. தயவு செய்து இந்தச் சாப்பாட்டை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கே கொடுங்க. நான் ஏற்க மாட்டேன்’ என்றார்.

‘அவசியமில்லை! நல்ல மஞ்சக்கா கிழங்கு எங்க பசிய ஆத்தும்’ என்று கூறிவிட்டு பிள்ளைகளோடு வெடுக்கொள்று புறப்பட்டான், ரபீக்.

இலக்கியத்தை நெசிக்கும் நண்பர்கள் யாரா வது உங்களுக்கு இருக்கின்றார்களா? அவர்களது முகவரியை எம்குத் தந்து தவுங்கள். நாம் மாதிரிக்கு அவர்களுக்கு மல்லிகை ஓர் இதழை அனுப்பி வைத்துத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ஓருவர் எத்தனை முகவரிகளை அனுப்பலாம்?

— ஆசிரியர்

கடிதம்

இலக்கியப் பிரச்சனையைக் கிளப்பிவிட்ட கட்டுரையில் ‘முற்போக்கு இலக்கிய அணிக்குள் விதந்து போராட்டப்படும் டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரும், முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பாளர்களின் எதிர்ப்புக்கான இலக்காக இருந்தனர் என்பதே குறிப்பிட்டு வெளியே பேசப்பட்டாத பெரும்’ உண்மையாகும் என்றும்—

‘அவர்கள் இருவரினதும் தமிழ் இலக்கிய முக்கியத்துவத்தை ஸ்ரீரணிக்க இயலாத பழையை வாதிகளே முற்போக்கு இலக்கிய மாதிரிப்பினைத் தீவீரமாக முன்வைத்து இழிசனர் இலக்கியம் எனச்சாடினர்’ என்றும் எழுதியுள்ள தந்தையா நடேசன், மல்லிகை திசம்பர் — 83 இதற்கில்,

‘மரபுப் போராட்டமென்பது முற்று முழுதான இழிசன வழக்குப் போராட்டம் தான் என்று தான் எங்குமே குறிப்பிடவில்லை’ என்று எவ்வித விவஸ்தையும் இல்லாமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே தன் கட்டுரையில் எழுதுகின்றார். அதாவது, தானே எடுத்த வாந்தியைத் தானே அள்ளி விழுங்கியுள்ளார். இவர், தனது எழுத்துக்களுடனேயே முரண்பட்டுக் குழம்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பேர்வழி என்று என். கே. ரகுநாதன் சரியாகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்;

அவர் இப்படித் தனக்கும் குழிபறித்து, தன்னை நம்பியவர்களுக்கும் கால்களை வாரிலிடக் கூடாது. ஒரு வருடகாலமாக அருமந்த மல்லிகைப் பக்கங்களை நீங்களும் வீணடித்திருக்கக் கூடாது.

இருபாளை கிழக்கு:

எஸ். வரதராஜன்

கடல்கடந்த புகழெய்திய சிங்களப் பேராசிரியர் ஓருவர் நண்பர் அமரதாசாவுக்கு எழுதிய சிங்களக் கடிதமொன்றின் தமிழாக கம் பின்வருமாறு:

எமது அன்பார்ந்த அமரதாச அவர்கட்டு; இன்றைய ஞாயிறு ‘திவயின்’ பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருந்த உங்கள் கட்டுரையை வாசித்து மிகக் மகிழ்ச்சி அடைத்தேன்.

மல்லிகை சஞ்சிகையின் சந்தாதாரனாகச் சேர நான் விரும்புகின்றேன். தயவு செய்து அதை மாதா மாதம் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தை அறியத்தருக.

சில காலம், தமிழ் நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், கட்டுரைகளை வாசித்துக் கொண்டு அவைகளை அர்த்தமுள்ளதாகக் கைவக்கும் பழக்கம் எனக்குண்டு. தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி சிங்கள வாசகரிகளின் கவனத்தைச் செலுத்த நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சி சிறப்பாக மதிக்கத்தக்கது.

இங்கு மல்லிகையைத் தொடர்ந்து பெற்றுப் படித்து வருகிறேன்: உங்களது அயரா முயற்சியினை நினைத்து எனக்குள் வியந்து கொள்கிறேன்.

லாங்கிப் படித்து முடித்ததும் மாதத்தின் இறுதி அளவில் அதனை ஊர் நூல்களுக்கில் போட்டு வருகிறேன். அது மல்லிகையினைக் காச கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கும் வாசகர் சிலரை உருவாக்கிவிட்டால் அளவில்லாத புள்ளாங்கிதம் கொள்வேன்.

சந்தாக் கட்டுவோம் என்று முயன்ற வேணா, கா ரூபாவை ஒரேயடியாகத் தேட முடியாமல் போய்விட்டது. இதனால் எனது பணிவான ஓர் ஆலோசனை — அரையாண்டுச் சந்தாவையும் அனுமதியுங்கள். அப்படி அனுமதித்தால் பலருக்கு உதவியாக இருக்கும்.

திசம்பர் இதழில் என்னைக் கவர்ந்த விடயம், பாலமஞ்சோர னின் ‘புதிய பொலிக் கொடி’ இது போன்ற கதைகளை மேலும் எதிர்பார்க்கிறேன். கவிதைகளைக் குறைத்து விட்டார்கள். இனிமேல் குறைக்காதிர்கள்.

மருதமுனை.

— அறநிலா

மன உற்சாகத்திற்கும்

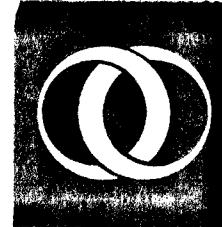
கடுமையான உழைப்பின் பின்
மன ஆறுதல் பெறுவதற்கும்

புகைக்கும்போது தனிச் சுகம் பெறுவதற்கும்

மாஸ்டர் பீடி

ஒரு முறை பாவித்துப் பாருங்கள்

மாஸ்டர் பீடிக் கம்பனி
ஆஸைக்கோட்டை.

சமகால விமரிசனம் சில குறிப்புகள்

சோ. கிருஷ்ணராஜா

தற்கால கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் தவிர்க்க முடியாத தொன்றும், கலை வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் காரணியாகவும் விமரிசனம் உள்ளது. அது மக்களின் கலைச் சுவை நுகர்வை வளர்ப்பதில் முக்கிய பணியாற்றுகின்றது. அதன்மூலம் சமகால சமூக — ஆத்மீக கலை இருப்பின் கருத்துருவாக்கக்கூடி உம், வளர்ச்சியிலும் பங்கு பெறும் அதேவேளை, கலை இலக்கிய செல்லநெறியின் சுய பிரகரை யாகவும் இருந்து வருகின்றது.

பெரும் தொகையான தரவு விபரங்களைத் தருவது கலை இலக்கிய விமரிசனத்தின் பணியல்ல. அதன் நோக்கம் வாழ்க்கையின் இணைந்ததாக, மனித வாழ்வின் பள்ளுக்குத்தான் ஆழ, அகலங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. வேறு வார்த்தையில் கூறுவதாயின், மனித வாழ்க்கையின் சாராம்சத்தை கலை இலக்கியத்தின் மூலமாக விமரிசனம் வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வெளிப்பாடு மூலம் சமூகத்தினது சுய பிரகரையை நிர்ணயம் செய்கின்றது. விமரிசனம் எவ்வாறு விதிமுறையான கலை இலக்கிய வளர்ச்சி

யில் தீர்க்கமான பங்கு பெறுகின்றதோ, அதேயளவு முக்கியத்துவத்தை மானுடத்தின் விதிமுறையான வளர்ச்சியிலும் பெறுகின்றது என்பார் தஸ்தாயோவ்ஸ்கி.

ஒருவகையில் பார்த்தால் கலை இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனையின் தொடக்கமாக விமரிசனம் உள்ளதென்றாம். அது படைப்பாளியினதும் வாசகனதும் அறிவு நிலை, இலட்சியம் என்பவற்றின் தரத்தை உயர்த்துகின்றது. கலை ஏனது படைப்பாற்றல் செம்மை பெறுகின்றது. யதார்த்தமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைக் கலை இலக்கியத்தினுடைாக வாசக நுக்கு உணர்த்துகின்றது,

விமரிசனத்திற்கும் கலை இலக்கியத்திற்குமிடையிலான பரஸ்பரத் தொடர்பு மிகச் சிக்கலானது. மேம்பாடுடைய விமரிசனம் குறிப்பிட்ட சில காலகட்டங்களில் புதிய கலை இலக்கியப் படைப்புகளுக்கான வழிகாட்டல் கலையும், ஏன் புதிய மரபுகளையுமே தந்திருப்பதை இலக்கிய வரலாற்று மாணவர் அறிவர். எனினும் தற்காலத்தில் கலை

இலக்கிய விமரிசனம் பற்றி ய
பல வேறு முறண்பாடுடைய
கோட்பாடுகள் வளர்ச்சியுற்ற
மையினால் கலை இலக்கியத்திற்
கும் விமரிசனத்திற்கும் இடை
யிலான தொடர்பு மேலும் சிக்
கலான நிலைமைகளை உருவாக்கி
யுள்ளது.

விமரிசனத்தின் மிக முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று. கலை இலக்கியப் படைப்பை மதிப்பிடுதலாகும். மதிப்பிடுதல் இன்றி எந்தவோரு கலை இலக்கிய விமரிசனமும் பூரணமாகாது. இதனாலேதான் பெரும்பாலான விமரிசகர்கள் கலை இலக்கிய மதிப்பீடே விமரிசனத்தின் ஒரே நோக்கம் என்ற தவறான முடிவிற்கு வந்து விடுகின்றனர். தரப்பட்ட கலை இலக்கியத்தை மதிப்பிடுசெய்வது மட்டுமல்ல, அதனைப் பரந்த அடிப்படையில் தான் வாழும் சமூகத்தின் கலைச் சுவையனாலும் வங்களுடன் இணைத்து விமரிசகள் நோக்குதல் வேண்டும். முன்னுதாரணமாக விமரிசனம் தன்காலத்து ஆத்மீக உலகின் வளத்தினைப் பெற்ற தன்முனைப்பான சிந்தனையாகும். அதனாலேதான் வாழ்க்கை பற்றியதும் கலை பற்றியதுமான புதிய கண்ணேட்டங்களை விமரிசனம் முன்வைக்கின்றது.

கலை இலக்கியப் படைப்புக் களில் உள்ளடக்கிய கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த முயலுவது விமர்சனத்தின் மற்றுமொரு நோக்கமாகும். இதனை நிறைவேற்றுவதாயின் விமரிசகன் தனக்கேற்ற தொரு உலக நோக்கையும் கருத்து நிலைச் சிந்தனையையும் கொண்டிருத்தல் வேவண்டும், விமரிசகனது உலக நோக்கும். கருத்து நிலைச் சிந்தனையுமே கலை இலக்கியத் தோற்றுப்பாடு பற்றிய புறவயமான மதிப்பீட்டைச் செய்யவும், ஆத்மீ; உலகின் பிரச்சினைகளை மதிப்பிடும்

படைப்பு எவ்வாறு தீர்க்க முய
லுகின்றதென்பதை எடுத்துக்
காட்டவும் உதவும்,

படைப்பாளியின் தற்சார்பு
நிலையே விமரிசனத்தின் ஏற்புட
மையைத் தீர்மானிப்பதில் தீர்க்க
மான இடத்தைப் பெறுகின்றது.
பல்வகைப்பட்டதும் முரண்பாடு
களைக் கொண்டதுமான தற்கால
கலை இலக்கிய படைப்புக்
கள் பற்றிய விமரிசனங்களின்
ஏற்புடமையைத் தீர்மானிப்ப
தற்குப் படைப்பாளியின் தற்
சார்பு நிலை பற்றிய கலை
படைப்பாற்றல், வாழ்க்கையனு
பவம். படைப்பின் சாத்தியப்
பாடு) புறவுயமான ஆய்வுகள்
தேவைப்படுகின்றன. இதனாற்
ஞன் போன்றும் தற்கால ஓலியங்
கள். சிற்பங்கள், நாவல்கள் பற்
றிய விமரிசன ஆய்வுகள் மிகவும்
சுவையாகவும், பல சந்தர்ப்பங்
களில் விமரிசகளுடைய விமரிசனத்
திற்கெனத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட
கலைப் படைப்புக்களிலும் பார்க்க
சிறந்ததாக அமைவதுண்டென
ரோமான்காரி என்ற பிரான்சிய
இலக்கியவியலாளர். குறிப்பிடு
தின்றார்.

கலை இலக்கியம் படைப்பில் இயல்பாய் உள்ளமைந்திருப்ப வற்றைத் தெளிவுபடுத்துதலே விமரிசனத்தின் ஒரே நோக்கம் என்ற கருத்தை ‘உள்ளமைந்த வற்றை ஆராய்தல்’ என்ற முறையிற் கோட்பாட்டு வாதிகள் வற்புறுத்துவார். விமரிசனத்தில் கருத்தியல் நிலை சார்ந்த மதிப் பீடுகளை இவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர். இந்த நிராகரிப்பு சமீக்காலங்களில் ‘உள்ளமைந்தவற்றைத் தெளிவுபடுத்தல்’ என்ற முறை மூலம் அமைவதே செம்மையான விமரிசனம் என வாதி டுவோரின் கருத்தில் பல ஜயப் பாடுகளை எழுப்பியுள்ளது. உதாரணமாக என், மக்ஞலேபர்க் என்பவரது அபிப்பிராயப்படி

உள்ளமைந்தவற்றைத் தெளிவு
படுத்தல் என்ற முறையில் மூலம் பெறப்படும் விமரிசனம்
ஆய்வறிவற்ற புலனறிவாத விமரி
சனமாகும். இதற்கும் சமூக—
வரவாற்று அறிவிற்குமிடையில்
வான் இடைவெளியைத் தீர்த்
தலே தற்காலக் கலை இலக்கிய
விமரிசன வளர்ச்சியில் உருவாகிய
யுள்ள முக்கிய பிரச்சனையாகும்.
கலை இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வறிவற்ற முறையில்மைந்த விளக்கத்தை விமரிசனமாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதும், சமூக—வரலாற்றுத் தொடர்புகளை முற்று முழு தாகப் புறக்கணிப்பதும் தற்காலமேற்கத்திய இலக்கிய விமர்சனத் தில் காணப்படும் நெருக்கடி நிலைக்குக் காரணமாகிறது, தோற்றப்பாட்டியல் கலா ரசனைவாதிகளதும், புலனறிவாத இலக்கிய விமரிசகர்களதும் முறையில்யான உள்ளமைந்தவற்றை ஆராய்தல் என்ற கோட்பாடு ஒரு பக்கச்சார்பானது என எடுத்துக் காட்டும் மக்லன்போர்க், இலக்கிய விமரிசனத்தில் வரலாற்று நியதி வாதத்தின் இன்றியமையாப்பங்கை வலியுறுத்துவதுடன், இலக்கிய விமரிசனத்தையும் இலக்கிய வரலாற்றையும் இணைத்து நோக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

மக்கலன் பேர்க்கின்து முடிவின்படி கலை இலக்கியத்தின் கருப்பொருள் வரலாறு சார்ந்த தாய் இருப்பதால் வரலாற்றுப் பிரக்ஞை விமரிசன த்திற்கான முன் நிபந்தனையாக இருக்கின்றது, எந்தளவிற்கு விமரிசன ரீதியில்லாத வரலாற்றறிவு குருடா ணதோ, அதேயளவிற்கு குருடானது விமரிசன த்தில் வரலாற்றைப் பறக்கணிப்பதாகும்.

தற்காலத்தில் விமரிசனத்திற்
கும் ஏனைய இலக்கிய ஆய்வுத்
துறைகளுக்கும் இடையிலான
தொடர்பு பெருமளவில்கு மாற்

றம் பெற்று வருகின்றது: இதனால் விமரிசனத்தின் பங்கும் பணியும் கோட்பாட்டு ரீதியானதும், வரலாற்று ரீதியானது மான இலக்கிய ஆய்வுட இணைந்து வளர்கின்றது: இதனால் சில மேற்கத்திய இலக்கியவியலாழர்கள் இலக்கிய ஆய்வும் விமரிசனமும் ஒன்றே என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர்.

தற்காலத்திய வி மரி சன ஆய்வுகளில் கருத்தியல் நிலை சார்ந்ததும், வரலாறு சார்ந்த துமான பிரச்சனைகள் முன்வைக் கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் புதிய விமரிசனம் என்ற குழுவி னர், குறிப்பாக மக்ளன்பேர்க், ப்ராய், மக்லாவன், மென்தோால் எனபவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இதற்கு மாறுக இலக்கிய வாதிகள் குழுவென்று விஞ்ஞான ரீதியான இலக்கிய ஆய்விற்கும் வி மரி சன த்திற்குமிடையிலான தெளிவான வேறுபாடுகள் உண்டு என வற் புறு து கிண்றனர்: பிரான் சிய ஆய்விற்குரான திபோதோ ‘மொழியிலும் விமரிசனமும்’ என்ற நாலில் விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கி ஆய்விற்கும் விமரிசனத்திற்கு மிடையில் வரலர்கு சார்ந்த தொரு முரண்பாடுளது என்கின் ரூர். அவரது கருத்துப்படி விமரி சனம் தற்சார்புடையதும், சிறப்புவகையானதுமானதொரு கலையாகும். அது விஞ்ஞான ரீதியான சிந்தனை என்ற வகுப்பிலடங்காது.

வீமரிசனம் ஒரு கலை சார்ந்த முயற்சியா? அல்லது அறிவியல் சார்ந்ததா? என்ற வினாவிற்கு விடைதேடிய பியோர் மஸ்டரேப் ‘விமரிசனத்தின் பிரச்சினைகள்’ என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: ‘விமரிசனம் ஒரு கலை சார்ந்த முயற்சியாயின் அது கலைப்படைப்பு என்ற பிரிவி வடங்க வேண்டும், அவ்வாறில்

லாது விமரிசனம் ஓர் அறிகை வடிவமென ஏற்போமாயின் அதற்கென ஒரு ஆய்வுப் பொருள் இருப்பதை நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். கட்டுரை ஆசிரியரின் நோக்கில் விமரிசனம் ஓர் அறிகை வடிவம் என்றே கொள்ளப்படுகின்றது. இதுபற்றி மஸ்ரேய் முடிவாகக் கூறுவதா வது; விமரிசனம் கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றிய விபரணம் அல்ல. அது கலை இலக்கியங்களை விளக்குகின்றது, அதன் மூலம் படைப்பின் விதிமுறைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய ஆய்விற்கும் விமரிசனத்திற்கு மிடையிலான வேறுபாட்டைக் கற்பிப்போர் விமரிசனம் விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய ஆய்வாகாது என்றும், அது விமரிசகனின் தற்சார்பு நிலையையே கூட்டுகின்றதெனவும். ஜயத்திற்கிடமானதென்றும் எடுத்து க்காட்டிய பொழுதும், உண்மையானதும், யதார்த்தமானதுமான சலையாகக்கூட்டில் வீஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய ஆய்விற்கும் விமரிசனத்திற்குமிடையிலான தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை நாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய ஆய்வில் விமரிசனம் தனக்கேயுரியதும், சிறப்பானதுமான ஒர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது,

சமகால கலை இலக்கியம் யற்சிகளுடன் பெரிதும் தொடர்புடையதாயிருத்தலும், விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய ஆய்வுடன் ஒப்பிடுகையில் பரந்த வரசகர் வட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதும் விமர்சனத்தின் சிறப்பம்சங்களாகும். விமர்சனம் பரந்த வரசகர் வட்டத்தைத் தன் நோக்கெல்லையாகக் கொண்டிருப்பதாவேதான் அது கலை இலக்கியம் பற்றிய அபிப்பிராயங்களை

யும், மதிப்பீட்டையும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்குவதான சமூகப் பணியை நிறைவேற்றுகின்றது. சலை இலக்கியப் பண்பின் தோற்றும், வரலாற்று ரதியான வளர்ச்சி, மரபுகள் என்பவற்றை சமூக — அரசியல் சமய நோக்கு நிலைகளிலிருந்து ஆராய்வதற்கு விமரிசன நோக்கு இன்றியமையாதது,

விமர்சனம் இலக்கிய ஆய்
வுடன் கொண்ட தொடர்பைப்
போல இலக்கிய வரலாற்றுட
னும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு
டையதாய்க் காணப்படுகின்றது.
இலக்கிய வரலாற்றின் முக்கிய
நோக்கம், வரலாற்று ரீதியாக
(கால அடைவில்) இலக்கியங்
களை ஒழுங்கு படுத்துவதும்.
அவற்றிற்கிடையிலான பொது
வான பண்புகளை எடுத்துக் காட்ட
வேதும் மட்டுமல்ல, அது இலக்கிய வரலாற்றின் விதிமுறையான வளர்ச்சியைக் கவனத்திற் கொண்டு விஞ்ஞான பூர்வமாக இலக்கியங்களை மதிப்பிடவும் முயலுகிறது.

வரலாற்று ரீதியாக இலக்கி யத்தையும் இலக்கிய விமர்சனத் தையும் நோக்கின் தொடக்க காலத்தில் இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றிய கருத்துக்களே முதன்மை பெற்றிருந்தமையும், அதன் பின்பே சமூக — மெய்யியற் கோட்டபாடுகளினடிப்படையில் அவ்விலக்கிய வடிவங்களை விமர்சிக்கும் பண்பு செல்வாக்குப் பெற்று வந்தமையையும் காணலாம். சில தற்கால மேற்கூற்றைய இலக்கிய ஆய்வுகளில் மேலே கூறிய வரலாற்று வளர்ச்சியை நிராகரிக்கும் போக்கை காணலாம். இத்தகைய நிராகரித்தலின் வெளிப்படையாக டி. ரேன்சோமா, ஆர். வெல்லாக், எ. வேரன் என்போர்களுது கருத்துக்கள் உள்ளன.

(தொடரும்)

ଶ୍ରୀ କରୁତ୍ତା

ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி

விளங்காத மேற்கோளும்
விளங்கமறுத்த உண்மையும்

அ. விந்தன்

சமுத்து முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி கந்தையா நடேசன் மல்லிகையிலே தொடக்கிவைத்த விவாதம், முக்கியமான இரு பிரச்சினைகளையும் அவற்றுக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் உருவாக்கியுள்ளது.

- (அ) இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கருத்து யாது?

(ஆ) இவ் வாதம்பற்றி கா. சிவத்தம்பியின் நிலைப்பாடு யாது? என்பனவே அவை.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நீண்டகால உறுப்பினர் என்ற வகையிலே, அச் சங்கத்தின் முகத்திலே கரி பூசம் கைங்கரியத்தை க. ந, மேற்கொள்ள மாட்டார் என்பது உறுதி! அவ்வாறிருந்தும் டிசம்பர் 83 இதழிலே,

‘இ. மு. எ. சங்கத்தின் வரலாற்றை எழுதியவர்கள் நான் குறிப்பிடும் சாதி பற்றிய முரண்பாட்டுக்கு அமுத்தங் கொடுக்காமல் விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாரையின்,

- (அ) இ. மு. எ. சங்கம், க.ந. கூறும் சாதி முரண்பாட்டுக்கு அமுத்தம் கொடுக்க மறுத்ததா? அல்லது,

(ஆ) இ. மு. எ. சங்க வரலாற்றை எழுதிய அநாமதேயங்கள் (க. ந. இவர்கள் யாரெனக் குறிப்பிடாமையால்) சங்கத்தின் நோக்கத்திற்கு மாருக, வேண்டுமென்றே இப்பிரச்சினையை இருட்டிப்புச் செய்தனவா? என்பது கேள்வி. எவ்வாறுயினும் முள்ளில் இட்ட சேலையை மெள்ள எடுக்க வேண்டியது இ. மு. எ: சங்கத்தின் கடமையல்லவா?

இவ் விவாத மேடையிலே விரும்பியோ விரும்பாமலே காகா. சிவத்தம்பியின் கருத்துக்கள் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இழிசினர் வழக்கிலே சாதி முரண்பாட்டுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. நவம், தாராளமாக கா, சியின் மேற்கோள்களைக் கவனமாகப் பொருத்தியுள்ளார். இந்த விவாதத்திலே உணர்ச்சியை முதன்மைப் படுத்தாது இயங்கியல் ரீதியான, விஞ்ஞான பூர்வமான நோக்கு வேண்டும் என வாதாடியவர்களும் கா. சியின் மேற்கோள்களையே கணியாகத் தொடுத்துள்ளனர் ஒரே மனிதன் கவசமாகவும். “கணை

யாகவும் பயன்படுத்தப்படுவது பிரதானமான ஒரு முரண்பாடல் வலவா? இந்த முரண்பாடு, முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய, கா. சி. யின் நிதானத்தின் தளம்பலா? அல்லது, அவரது மேற்கோள்களைத் தமது வாதத்திற்கு அரணைப் பயன்படுத்தியவர்களின் ஞான சூனி யத் தன்மையா என்பது தெளிவாக்கப்பட வேண்டும்:

தமது கருத்துக்களை வலியுறுத்த முனைந்த க. ந. ‘இழிசினர் வழக்கு என்னும் வாதமும் நவீன இலக்கிய ஆக்க எழுத்தாளர் களுள் பலரின் சமூகப் பின்னணியைத் தாக்குவதாகவும் அமைந்த படியால், இவ் வாதத்திற்கு இலக்கிய வரலாற்றிடப்படையினும் இ, மு. எ. சங்கம் பலத்த எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்தது’ என்ற கா. சியின் மேற்கோளை முன்வைக்கிறார்,

‘தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை, சமூகப் பின்னணி’ ஆகிய இரண்டுமே டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரையும் குறிப்பிடுவதைவால்வா? எனக் கூறவே ஒரு வினாவையும் க. ந. எழுப்புகின்றார், (கா. சி. ‘இழிசினர்’ எனக் குறிப்பிட்டதை க. ந. இழிசினர் எனத் திரித்துள்ளார்:

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை என்ற வாதம் தனியே டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரையும் சட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதன்று, ஏனெனில், மரபுப் பண்டிதர்கள் எச்சந்தரப்பத்திலேனும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி பொன்றவர்களையும் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவுடையோராயோ மரபு வழியான தமிழ்க் கல்வி பெற்றேராயோ கருதினர்ல்லார். அவர்களின் நோக்கிலே, பண்டிதர், சைவப்பிலவர், வித்துவான் போன்றே இலக்கண இலக்கிய அறிவுடையோராகக் கொள்ளப்பட்டனர், எனவே இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை என்ற பதம் தொழிலாளர்க்க எழுத்தாளர் அனைவரையும் சுட்டியடைந்பதே உண்மை இந்த நிலையிலே என். கே. ரகுநாதனை வரங்குமுறையான கல்வியைப் பெற்றவராகவும் அதனால் மரபுப் பண்டிதர்களின் தாக்குதலுக்கு இலக்காகாதிருந்தார் என்றும் க. ந. குறிப்பிடுவது வேடிக்கைகான தல்லவா?

‘பலரின் சமூகப் பின்னணியையும்’ என்ற பிரயோகமும் இவ்வகையினும் டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரை மட்டும் சட்டுவதன்று (பலருக்கும் சிலருக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசத்தை பாலர் வகுப்புச் சிறுர்க்கு கூட நன்கறிவர்), இரண்டு எழுத்தாளர்களைப் பலர் என்ற சொல்லால் சுட்ட வேண்டிய பேதமை கா. சிக்கு வேண்டுவதில்லை. அவ்வாருயின் இப்படி பலர் யார்?

‘சமூகப் பின்னணியையும்’ என்ற பதத்திலே இடம் பெறும் ‘உம்மை’ யையும் பொறுமையுடன் அவதானிக்க வேண்டும். சமூகப் பின்னணியை மட்டும் தாக்குவதை இவ்வளமை சுட்டவில்லை. அது இரண்டாம் பட்ச நோக்கமாகும். அவ்வாருயின் முதலாம் பட்ச நோக்கம் யாது? அது, முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பு என்பதைக் க. ந. இனிமேலாவது விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு வினாவையும் இங்கு எழுப்புவது அவசியமாகிறது. இ, மு. எ. சங்கத்தின் ‘சங்கப் பலகையிலே’ வீற்றிருந்தவர்களுள் கா. சிவத்தம்பியும் ஒருவரல்லவா? அதன் வரலாற்றை வடித்தவர்களிலே அவருக்கும் பெரும் பங்குண்டல்லவா? அவ்வாருயின், மர

புப் போராட்ட காலத்தின் போது சமூகப் பின்னணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடாத கா. சி. இரண்டு தசாப்தங்களின் பி ன் னர் அதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டியதற்கான அவசியம் என்ன? இந்தப் பிரச்சினை பற்றி கா. சி. ‘சூக்கமாக’ வோ, ‘சிறு பொதி யாகவோ’ சுட்டிக் காட்ட வேண்டுவதில்லை. பசிரங்கமாகவே தமது கருத்துக்களை அவர் வெளியிடலாமல்லவா?

இந்த மேற்கோளிலே இடம் பெறும் ‘இழிசினர் வழக்கு’ என்ற பதத்தின் பொருளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாது க. ந. பல இடங்களிலே குழம்புகிறார். வாசகணையும் குழப்பிவிடுகின்றார். க. ந. வின் பார்வையில் இழிசினர் என்ற பதத்தால் சுட்டப்படுவார்கள் டானியலும், டொமினிக் ஜீவாவுமே! இதனாலேயே இவர்களிருவரினதும் இலக்கிய முக்கியத்துவத்தினை ஜீரணிக்க இயலாத பழமை வாதிகளே முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பினைத் தீவிரமாக முன் வைத்து இழிசினர் இலக்கியம் எனச் சாடினர்’ என்று கூறுகின்றார். தமது கருத்துக்கு முரணைப் பலவிடங்களிலே (அ) பாமரர் பேச்சு வழக்கு இடம் பெற்ற இலக்கியங்களே இழிசினர் இலக்கிய மெனவும் (ஆ) முற்போக்கு அணி யினரால் படைக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் இலக்கியங்களே இழிசினர் இலக்கியமெனவும் (இ) தாழ்த்தப்பட்ட டவர்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களே இழிசினர் இலக்கியம் என்றும் முரண்பாடுகள் பற்றிச் சுட்டக்காட்டிய பின்னரும் க. ந. அவற்றுக்குத் தகுந்த பதிலிக்காது விட்டது இக் கருத்துப் பற்றி அவருக்கிறுந்த குழப்பத்தினாலேயோரும், உண்மையில், பாமர, மக்களின் பேச்சு வழக்கே இழிசினர் வழக்கெனக் கருதப்பட்டது. க. ந. கருதுவது போல, அப்பதம் எச்சந்தரப்பத்திலே ஆகும் அவர் குறிப்பிடும் படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை,

க. நவின் கற்பனுவாத அடித்தளத்தைப் புரிந்து கொண்டால் அவருக்காக அநுதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. தமிழ் ஆசிரியர், படைப்பிலக்கிய கர்த்தா என்ற எல்லைகளுக்கப்பால் சுற்றே ‘எம்பி’ நோக்கியிருப்பினும் உண்மைகள் பல அவருக்குப் புரிந்திருக்கும். இலக்கியமும், இலக்கிய வரலாறும், விமர்சனமும் சுழத் தமிழ் மொழிக்கு மட்டும் உரியதன்று. இவை உலக வியாபகமானவை. 19 ம் நூற்றிற்கண்டில் கைத்தொழிற் புரட்சியின் ஆரம் பத்துடன் தொழிலாளர்கள் இலக்கியங்களின் கையும் மேலோங்கத் தொடங்கி விட்டது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள், அசியல் சமூக முரண்பாடுகளை வர்க்க முனைப்பட்டன சித்திரிக்கத் தொடங்கிய போதெல்லாம் அவர்களின் படைப்புக்கள் புறக்கணி க்கப்பட்டதையும் தீயிட்டு கொழுத்தப்பட்டதையும் உலகம் நன்கறியும்.

மாபெரும் எழுத்தாளரான தாகூர் பேச்சு வழக்கினைப் (சலித்பாஷா) பயன்படுத்தி இலக்கியங்களை ஆக்க முனைந்தபோது: அங்குள்ள பிறபோக்கு சக்திகள் அவரை என்னி நகையாடின, அடையாக்கின. ஆயினும் வங்கத்தின் தலைசிறந்த இலக்கியங்களைப் பேச்சு வழக்கிலேயே உருவாக்கி வெற்றி கண்டதுடன் அம்மொழி நடையிலேயே அறிவியல் சார்ந்த இலக்கியங்கள் உருவாக அவர் வழிசமைத்ததையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை,

இவர்கள் யாவரும் தொழிலாள் வர்க்கத்தினரே என்ற உண்மையை மறைத்து. இவர்கள் பிறபோக்குவாதிகளா, முறபோக்குவாதிகளா, உயர் சாதியினரா, தாழ்ந்த சாதியினரா, தாழ்ந்த சாதியினும் எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், படித்தவர்களா படியாதவர்களா, பட்டன்ததில் வசிப்பவர்களா திராமத்தில் வசிப்பவர்களா என்றெல்லாம் க. ந. நுண்ணுய்வு செய்யட்டும், ஈழத் துப் படைப்பாளிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, அவர்கள் சர்வதேச முறபோக்காளரா, தேசிய முறபோக்காளரா, கீழ்சாதி முறபோக்காளரா, உயர்சாதி முறபோக்காளரா, கீழ்சாதி முறபோக்காளராயின் எந்த மத்தைச் சேர்ந்த முறபோக்காளர், படித்த கீழ்சாதி முறபோக்காளரா, படியாத கீழ்சாதி முறபோக்காளரா என்றெல்லாம் திறனுய்வு செய்யட்டும், அவருடைய வார்த்தையில் சொல்வதானால் இதையெல்லாம் பியத்துப் பியத்து தமது வக்கிரங்களுக்கேற்ப நியாயங்களைக் கற் பித்து, எத்தனையோ கருரூபப் பிடித்துத் தொங்க என்னி அதில் நீண்டது நாற்றட்டும். வர்க்கம் வர்க்கம் என்ற சொல்லை நெகிழ்ச்சியடையச் செய்வதனால் உருவாகும் குழப்பங்கட்டு அவரே விடை காண்ட்டும்.

க. நவின் இத்தகைய அனுகுமுறை ஆரோக்கியமான ஒன்றல்ல என்பதைச் சோலலிச யதார்த்தவாத அறிவுடையோர் நன்கறிவர். இந்த விஞ்ஞான பூர்வமான அனுகுமுறையிலேயே இ. மு. எ. சங்கமும், கா. சிவத்தம்பியும் க. நவின் புதிய சாதிவாதத்திற்குப் பதிலிருப்பார்களென விசவாசிப்போமாக. *

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சுக் கேள்விகள் வேலைகட்டு
எம்மை ஒரு தடவை அனுகூங்கள்

35422

நியூ கணேசன் பிரின்டர்ஸ்
22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,
கொழும்பு - 12-

இரு நாடுகளும் நெருங்கி வர பரிசு உதவுகிறது

பிளாம் சாஹ்னி

'சோவியத் நாடு' நேரு பரிசு கிடைத்தமைக்காக நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய கெளரவமாக இதனைக் கருதுகின்றேன். இது மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்த பரிசுகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. அது மட்டுமன்றி, இந்திய மக்களுக்கும் சோவியத் மக்களுக்கும் இடையே நட்புறவையும் இணக்கத்தையும் வளர்க்கும் உன்னத லட்சியத்திற்காக இது வழங்கப்படுகிறது. இது இந்தப் பரிசின் ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்:

நாகரிகமே அழிந்துவிடக் கூடிய ஒரு பெரும் அபாயம் இன்று மனித குலத்தை எதிர்நோக்குகிறது. இந்த நிலையில் மக்களுக்கும் தேசங்களுக்கும் இடையே நட்புறவு, நல்லினாக்கப் பாலங்களைக் கட்டுவதைவிட மிக அவசரமான பணி இன்று வேறு எது வும் இல்லை, இந்திய - சோவியத் உறவுகள் எப்போதுமே சிறந்து விளங்கி வந்துள்ளன. காலத்தின் சோதனைகளை வெற்றிரகரமாகச் சமாளித்து வந்துள்ளன. எனினும் வெற்றிகளைக் கண்டு நாம் மெத்தனமாக இருந்துவிடக் கூடாது. நட்புறவு என்பது எப்பொழுதுமே கண்ணின் மனியைப் போல் கண்ணும் கருத்துமரக்கக் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். உலகப் பிரச்சினைகளில், அதினும் முக்கியமாக சமாதானம், பதற்றத் தனிவுப் பிரச்சினைகளில் நமது இரு நாடுகளும் ஒத்த அனுகுமுறையைப் பின்பற்றி வருகின்றன. நமது பொது லட்சியத்தை ஈடுற்றுவதற்கு இது பெரிதும் துணையாக உள்ளது.

சோவியத் யூனியனையும் அங்கு மலர்ந்து பொழிந்து வரும் புதிய சமுதாயத்தையும், சோவியத் மக்களின் கலை, கலாசாரத்தையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறையையும் பற்றி நிறையத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இந்திய அறிவுத் துறையினரை டையே நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது,

என்னைப் பொறுத்த வரையில் என் சோவியத் பயணத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வேன். புத்தகம் எழுதுவதற்கும், பல தொடர் கட்டுரைகள் எழுதுவதற்குமான தகவல்களை என் பயணத்தின்போது சேகரித்துக் கொள்வேன். கடந்த பல ஆண்டுகளில் இந்தப் பரிசுகளைப் பெற்ற அநேகர் சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்து தமது பயண அனுபவங்களைக் கலைப்பட விவரித்துள்ளார்.

போரையும் நாசத்தையும் எதிர்த்து, சமாதானத்திற்கும் முன் என்றற்றத்திற்கும் ஆத்தரவாகப் பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கிளர்த்திவிட எழுதுதாளர்களாகிய நாங்கள் கடமைப் பட்டுள்ளோம். இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற நான் முழுமுயற்சி எடுத்துக் கொள்வேன்,

சுதாராஜன்

எமது இலக்கியத்துக்கொரு
'நன்கொடை'

சிறுக்கைத், நாவல் போன்ற சிருஷ்டி இலக்கிய வடிவங்களை விமர்சிக்கப் படும்போது ஒருவித அச்சு உணர்வுடனேயே இவற்றை ஒருவர் அனுகூ வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், சிறுக்கைத், நாவல் என நாம் சொல்லக் கூடிய புனைக்கைத் வடிவங்கள் வாஸ்தவத்தில் நடைமுறை வாழ்வினைப் பற்றிய விமர்சனத்தின் அல்லது விவேசனத்தின் கலை வழிப்பட்ட வெளிப்பாடுகளே.

இவ்வகையிற் பார்க்கும் போது, சுதாராஜன் 'கொடுத்தல்' என்ற மகுடத்தின் கீழ் வெளியிட்டுள்ள சிறுக்கைத்த தொகுதி உண்மையை, யதார்த்தத்தை நேரிக்கின்ற எவரது கவனத்தையும் கர்க்கக்க் கூடிய ஒரு விஷயமாகியுள்ளது.

சுதாராஜ் எமக்களித்துள்ள 'கொடுத்தல்' ஒரு பெருங் கொடையாக இவ்வாலிட்டாலும், எமது இலக்கியப் பாச்சறைக்கு அளித்துள்ள நன்கொடையாகவே தெரிகின்றது.

யாழிப்பாணத்து மண்ணுடன் கூடிய பிறந்த இயல்பான உணர்வோட்டத்தோடு, அவலங்களைக் கூட அங்கத்தச் சுவையுடன் சித்திரித்து அழுவும் அதே வேளையில் சிரிக்கவும் வைத்திருக்கிறார்சுதாராஜ்.

ஆனால் மிக எளிமையான விவகாரங்களை இலக்கியச் செழுமையுடன் சிறுஷ்டித்த இவரது கடைகளின் ஆழம் அகலங்கள் பற்றிப் படலர் அங்கலாய்க்கக் கூடும். எனினும், தனக்குக் கைவந்த நையாண் பதில் இவர் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்ற உண்மையை எவராலும் மறுக்க முடியாது. 'சிங்கர் ஓஃப் ரஜிட்' (துன்பியலின் பாடகன்) எனப் பேரெடுத்த அண்டன் செகோவின் கடைகளை முழுமைப் படுத்தியது இடையூடான அங்கத்தே. சுதாராஜனின் கடைகளைப் போது, செக்கோவ் பாணியைப் பின்பற்றுவதில் அவர் படிக்கும் போது, செக்கோவ் பாணியைப் பின்பற்றுவதில் அவர் சமர்த்தராகி விட்டிருக்கிறார் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

'சுகங்களும் சுமைகளும்' என்ற கடையில் சுமைகளைக் கூட சுகமாக உணரவைக்கின்ற ஆற்றல் பளிச்சிகுகின்றது. எம்மை இக்காலப் பிரளயத்திலிருந்து விமோசிக்கின்ற ஒரு சக்தி சுதாராஜனின் 'ஒரு தேவதையின் குரு' லாக ஒலிக்கின்றது. இன் பேத மற்ற பாட்டாளிவர்க்க ஒருமைப்பாட்டினை 'உதிரிகள் அல்ல' என்ற கடை ஒப்புவிக்கின்ற அதே வேளையில் 'நன்றியுள்ள மிருகங்கள்' என்ற கடை நன்றி மறந்த 'நாய்' களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

இத் தொகுப்பின் முன்னுரையில், ஒரு எழுத்தான்னின் படைப்புகளில் இருக்கக் கூடிய 'டெட் ஸ்போட்ஸ்' (அர்த்த மிலாப் புள்ளிகள்) பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 'கொடுத்தல்' தொகுப்பில் 'லைப் ஸ்போட்ஸ்' (யிருள்ள புள்ளிகள்) விரவிக் கிடக்கின்றன.

இத் தொகுப்பில் வெளியாகியுள்ள கடைகளின் தலைப்புகள்— 'பொழுது பட்டால் கிட்டாது', 'கனிகின்ற பருவத்தில்', 'உதிரிகள் அல்ல', 'பாதைகள் மாறினோம்' முதலான தலைப்புகள் அவ்வக் கடைகளின் உள்ளடக்கத்தை மட்டுமல்ல, இன்றையகால கட்டத்தின் போக்குகளையும் சங்கேதமாகப் பிரதிபலிப்பனவாகவே இருக்கின்றன. ஆனால், 'தலைப்பு' களால் மட்டும் எழுத்தில் அடியேழுத்தை ஆட்கொண்டுவிட முடியாது. தலைப்பெழுத்தை விடசமுதாயத்தின் தலையெழுத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதே ஒரு சிருஷ்டி கர்த்தாவின் கடமையாகும்.

இத்தொகுப்பினை ஆக்கியோனை சுதாராஜன் எழுத்தில் சமுதாயத்தை என்னி நகையாடுவது மட்டுமன்றி, அதை மாற்றிய மைக்கின்ற முனைப்பின் அமச்ததையும் தரிசிக்கக் கூடியதாகவின்றனது. ஆனாலும் இந்த முனைப்பு முழுமையானதாகத் தென்படவில்லை. சில சமயங்களில், மேலே குறிப்பிட்ட அங்கதப் பிரயோகம் அவர் சொல்ல வந்த கருத்துக்களை மேலி விட்டனவோ என்னவோ?

நகைச்சுவையும் நெயாண்டியும் நல்ல ஆயுதங்கள். அந்த ஆயுதங்களைக் கொண்டு தமது கருத்துக்களையே நலமடிப்பது எந்தளவுக்கு விவேக பூர்வமானது?

கடை சொல்லும் பாணியில் சரளமான நடையைக் கையாண்டுள்ளார். நமது கண்முன்னால் நாமே காணும் பல காட்சிகளுக்குக் கலை வடிவம் கொடுத்துள்ள இவர், மிக நுணுக்கமாக அவைகளைப் பார்த்து அவற்றின் உள்ளீடான கருத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டு எழுத்தில் அவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்றார்.

இந்த இளம் கலைஞருக்கு நல்ல எதிர்காலமுண்டு என்பதை இவரது எழுத்துக்கள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தொடர்ந்து இத்துறையில் இவர் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்பதே நமது பெருவிருப்பமுமாகும்.

'சிரித்திரன்' வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் இக் சிறுக்கைத்தொகுதி நல்ல முறையில் அச்சப்பதிவு செய்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வெளியீடாளரின் முயற்சியும் பாராட்டப்படத்தக்கது.

— 'பெரி,

காபூலில் முகம்மது நபிகள் பிறந்த நாள் விழா

சமாதானத்தைப் பாதுகாத்தல், போர் அச்சுறுத்தலைத் தலிர்த் தல், இவற்றைவிட இன்று மிக முக்கியமான பணி வேறு எதுவும் இல்லை என்று ஆப்கானிஸ்தான் சுபர்மீ நீதிமன்றத் தலைவர் நஜிமுத்தீன் நாஜீப் முகம்மது நபியின் பிறந்த நாள் விழாவில் இவ்வாறு கூறினார்.

சமாதானம், சமூக நீதி, சமத்துவம்: சகோதரத்துவம் என்னும், இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வதற்கு, ஆப்கன் ஜனநாயகக் குடியரசும், ஆப்கன் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியும் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதாக அவர் குறிப்பிட்டார்.

முகம்மது நபியின் பிறந்த நாள் விழா, ஆப்கானிஸ்தான் எங்கும் கொண்டாடப் பெற்றது. இவ்விழாவில் உரையாற்றிய பிரபல மதத் தலைவர்களும், சமயச் சான்றேர்களும், மத ஸ்தாபனங்களும், நிறுவனங்களுக்கும் ஆப்கன் இடையருது உதவி வருகிறது என்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, மகுதிகளைப் பழுது பார்த்துச் செப்பனிடுவதற்காக, 13 கோடி ஆப்கன் நாணயங்களை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

புனித இஸ்லாமியத் தலங்களுக்குச் செல்லும் பயணிகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் கூடியள்ளது; நடப்பு ஆண்டில் 8000 பேர் ஹஜ் யாத்திரை செய்து உள்ளனர். இதற்கான பாதித் தொகையை மட்டுமே இவர்கள் கொடுத்தனர்; மீது யள்ள தொகையை 8.5 கோடி ஆப்கனிகளை -- ஆப்கன் அரசு கொடுத்து உள்ளது. முதன் முறையாக 100 பேர் முற்றிலும் அரசாங்கச் செலவில் ஹஜ் யாத்திரை செய்துள்ளனர்.

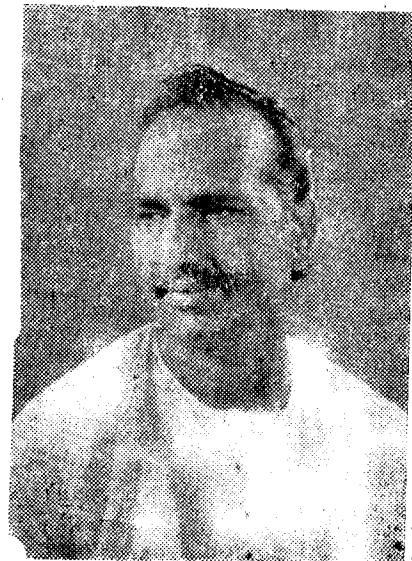
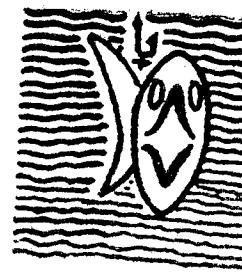
போரா, சமாதானமா? இன்றைய பிரதான பிரச்சனை

‘போரா சமாதானமா என்பது இன்றைய பிரதான பிரச்சனை. இத்தப் பிரச்சனையின்பாலுள்ள கண்ணேட்டத்தைப் பொறுத்தே, தலைவர்கள் கட்சிகள், அரசுகள், சமுதாய அமைப்புக்கள் ஆகி யோரின் அரசியல் நிலையும், உலக அரங்கில் அவர்களது பாத்திரமும் பொருமாளவில் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன’.

சோவியத் மக்களின் திட்டங்கள் முற்றிலும் சமாதான நோக்குடையவை என்பதை, அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத் தமிழ்நாட்டுக் கட்சிமத்தியக் கமிட்டிப் பிளினிம் கூட்டமும், நாடாமுடினில்லுக் கட்சிமத்தியக் கமிட்டிப் பிளினிம் கூட்டமும் காட்டுகின்றன. போரை நோக்க மாகக மன்றக் கூட்டமும் காட்டுகின்றன. போரை நோக்க மகாகக கொண்ட எந்தக் கடமைகளையும் நாங்கள் மேற்கொள்ளவில்லை.

‘நியூ அடம்ஸ்’ இதழில் லாதிப் ஜக்லாதின் இப்படி எழுதுகிறார். ♦

இலக்கியச் சுவைருகளுக்கு ஒரு வார்த்தை! பல காலமாக இத்தான்டிலில் பலவேறு மட்டத்தினர் பல கேள்விகளைக் கேட்டு நிராகரித்துள்ளேன். தூண்டில் பகுதி இன்று பலராலும் படிக்கப்படுவது என்பதை நீங்கள் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், நானும் பல செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள இந்த அறிவு உதவும்.

நாண்டில்

● இன்றைய இலக்கிய உலகில் வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய தங்கள் கணிப்பென்ன?

கல்முனை. ‘அளவிதயன்’

பல இளம் எழுத்தாளர்களை அவர்களது எழுத்தைவிட, நேரிடையாகவே அவர்களைத் தெரியும். அபார் ஆற்றல் மிகவும் காளன் இவர்கள் எதிர்காலத்தில் சிறந்த படைப்பாளிகளாகத் திகழ்வார்கள் என்பது என் நம் பிக்கை. இவர்களில் சிலர் சீக்கிரம் புகழ் கிடைத்து விடவேண்டுமென்ற ஆர்வம் காட்டுவது தான் இவர்களது பல்லீனம்.

ஆத்ம உணர்வு மூலம் தேடல் முயற்சியில் ஈடுபட்டு இலக்கியத் திற்குத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் உத்வேகம் இவர்களுக்கு வாய்க்கப் பெற்று அருமையான சிருஷ்டியாளர்களை இவர்களிட மிருந்து நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கலாம்.

● சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் பற்றி நீங்கள் எதுவுமே குறிப்பிடுவதில்லை என்னேரு குற்ற சாட்டு உண்டு. இது பற்றி என்ன பதில் உங்களுடையது? கொழும்பு-10: க. ராஜேந்திரன்

என் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை எதிர் பார்க்க வேண்டும்.

மு? சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்கு நல்ல ஆழமான வேர் இருந்தால் யாருடைய அபிப்பிராயங்களுமே தேவைபில்லை. உண்மையில் ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏடு வெளிவருவதில் உள்ள பாரிய சிரமம், உழைப்பு, அலைச்சல் எனக்குத் தெரியும். பல சிற்றிலக்கிய ஏடுகளைப் பார்த்து நான் மாநிச்சுமாக மனதிற்குள் வாழ்த்துத் தெரிவித்துள்ளேன். பல கருத்துக்கள் மோதுப்பட்டால்தான் ஆரோக்கியமான கருத்து முடிவில் நிலைக்கும், எனவே எத்தனை சஞ்சிகை கள் வந்தாலும் தமிழக்கு நல்லது. ஆனால் வரும் சிற்றேடுகள் தகுந்து பொருளாதாரப் பின்னனில் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று என வந்து முடிவில் நின்று விடுகின்றன. அடுத்துச் சில ஏடுகள் மக்கள் மறந்து போகும் தருணத்தில் வந்து இடையிடையே முகத்தைக் காட்டுகின்றன. இது தவிர்க்கப்பட்டு சிற்றேடுகள் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும். சுவைஞர்களின் மனதில் நம்பிக்கையைப் பாய்ச்ச வேண்டும். எடுத்தவுடனேயே சுகோதர எழுத்தாளர் களைத் தாக்குவதைத் தவிர்த்து வேர் விட்டு வளர முயற்சிக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் எனது அபிமானம் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் பக்கமே.

- இவ்வாண்டுப் பொங்கலுடன் நடைபெற இருந்தமனிக்கொடி விழா' எப்பொழுது நடைபெறும்?

கைதடி: १. தேவராகன்

ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த மார்ச் மாதம் நடைபெறும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோ

ருடன் நீங்கள் நெருங்கிப் பழகி யிருப்பீர்கள். இவர்களைப் பற்றிய உங்களினது உண்மையான மதிப்பீடுகள் என்ன?

கோப்பாய். २. ராஜகேரள்

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது அத்தனை சுலபமான தல்ல, ஒரு கேள்வி பதி லில் 'சட்' டென்று சொல்லக் கூடிய துமல்ல. இருவரையும் சமகாலத் தில் தெரிந்து கொண்டவன்; சமமாகவே தெரிந்து வைத்திருப்பும், எனவே எத்தனை சஞ்சிகை கள் வந்தாலும் தமிழக்கு நல்லது. ஆனால் வரும் சிற்றேடுகள் தகுந்து பொருளாதாரப் பின்னனில் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று என வந்து முடிவில் நின்று விடுகின்றன. அடுத்துச் சில ஏடுகள் மறந்து விட்டார். எனவே கருத்துச் சொல்வதில் கஷ்டம் கருத்துச் சொல்வதில் கஷ்டம் இதில்தான் உண்டு. கைலாஷின் மன உணர்வுகளை வேசில் புரிந்து விட்டார். கொள்வதே கொள்வதே காட்டிக் கொள்வதே மாட்டார். சிவத்தம்பி அப்படியல்ல; குழந்தைப்பிள்ளை நேசிப்புக்கு மிக நெருக்கமானவர்களைவாய்கின்றன நேர்ச் சம்பாஷணையை வைத்து அவரது அறிவின் ஆழத்தை அளவிட்டு விட முடியாது. ஆனால் சிவத்தம்பி முடியுடன் பேசும் போது அவரது எழுத்தைவிட, அவருடன் சம்பாஷணிக்கும் ஒவ்வொரு வேளையும் நான் பிரமித்துப் போவது ஒன்டு. இப்படியானவரிடம் நான் ஒரு மாணவஞ்ச ஓரிருவருடங்கள் இருந்திருந்தால் எத்தனை அறிவு பெற்றிருப்பேன் என மன ஏக்கமடைவதுண்டு. கைலாஷின் எழுத்தில் எளிமையும் அதே சமயம் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் ஆழமும் வியாபித்திருக்கும். அதற்குக் காரணம் அவர் ஒரு வெகுஜனப் பத்திரிகையில் பொறுப்பு வாய்ந்த ஆசிரியப் பதவி வகித்ததுதான் என்பது என் எண்ணம்பு சிவத்தம்பியின் எழுத்தில் ஆழமும் அகலமும் இருக்கும் அதே சமயம்

புரித்து கொள்வதற்குக் கஷ்டம் எனப் பலபேர் எனக்குச் சொல்லியுள்ளார்கள், புதுச் சொற் கிருடர்களைப் பாவிப்பதில் இவர்வல்லவர். புரியாமைக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். கைலாஷ், மலேசியா, கொழும்பு என வாழ்ந்து வளர்ந்து பழக்கப்பட்டவர். சிவத்தம்பி கரவெட்டி மண்ணில் ஊறிப் பதப்பட்டவர். இவர்களுடைய இரு வேறு ஆளுமைகளுக்கும் இது ஒருவேளைகாரணமாக இருக்கலாமே எனநான் எனக்குள்ளேயே விமரிசித்ததுண்டு. கைலாஷ் திட்டமிட்டு உழைத்துப் பழகிய அசரத்தனமான உழைப்பாளி. சிவத்தம்பி அப்படி உழைக்க வேண்டும் என்ற மன ஆவல் இருந்தாலும் குடும்ப, இன சனச் சூழ் நிலையால் திட்டமிட்டபடி செயலாற்ற முடியாமல் முடங்கிப் போய்த் தயங்குபவர்: இருவாம் தமிழுலகம் போற்றும் மகாவிமரிசுகர்கள்தான். ஆனால் இருவரது பாணியும் பார்வையுமே வேறு வேறு. அதே சமயம் சோஷலிலை எதார்த்த வாதக்கண்ணேட்டத்தில் இருவரும் ஒன்றுபடுகின்றனர். என்னைப் போன்ற அடிநிலைப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து முகிழ்ந்து வந்தபடைப்பாளிகளுக்கு இவர்கள் இருவரும் காட்டிய ஒத்துழைப்பும் ஆலோசனைகளும் அளப்பரியன: இதை நன்றியறிவுடன் இங்கு குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். மேலும் விரிவாகச் சொல்ல இப்போது சந்தர்ப்பமில்லை, நான் எழுத்தத் திட்டமிட்டுள்ள எழுத்தாளர் குறிப்பு நாவில் விரிவாகப் பின்னர் எழுதுகின்றேன்:

படிகள், இலக்கிய வெளிவட்டம், கணையாழி, மல்லிகை

மற்றும் தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகைகளுக்கும்

க்ரியா, அன்னம், நரமதா, என். வி. பி. எச்.

புத்தக நிறுவனங்களின் தனிச் சுவை வெளியீடுகளுக்கும் எம்மை ஒருதடவை நாடுங்கள்.

உதயன் புத்தகசாலை

பிரதான விதி,
பருத்தித்துறை.

● மல்லிகையைக் குழுத்தைப் போல நடத்தினால் என்ன? கவர்ச்சியான அட்டைப்படம், உள்ளே விதவிதமான படங்கள் போட்டு வெளியிட்டால் இன்னும் நிறைய மக்களைக் கவர வயம் அல்லவா?

உடுவில்.   எடுத்தீசன்

நீங்கள் மல்லிகை மீது வைத் தி ருக்கும் அபிமானத்திற்கு மெத்த நன்றி. குழுதம் அச்சடிக்கும் மெஹினின் ஒரு சிறிய பாகத்திற்குக் கூட நாம் ஈடாக மாட்டோம். நமது கருத்து மகா வல்லமை வாய்ந்ததுதான். உலகளாவியதுதான். ஆனால் எதார்த்தம் அப்படியல்ல. நாம் ஒரு சிறிய சிற்றேடு ஆச சுட்டு; ஆனால் வசதியில்லை. எனவே மற்றவைகளைப் பார்த்துப் பெரும்ச்சு விட்டுக் கொண்டு சும்மா இருக்காமல் திட்டமிட்டு நமது வரசுகர் மட்டத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவே நாம் முயன்று வருகின்றோம். தரமான வாசகர்கள் ஆழமான உள்ளடக்கத்தைத்தான் விரும்புகின்றனர். கவர்ச்சி பற்றி அவர்கள் அதிகம் கவலைப் பட்டதாகத் தெரிய வில்லை.

● தேசிய சிறுபான்மை இனப் பிரச்சினை— தமிழர் பிரச்சினை எப்படித் தீரும்? எப்போது தீரும்?

உரும்பராய்.   ஸ. சுந்தாதரன்

சிறுபான்மை இனப் பிரச்சினை ஒரு சோஷலிஸ் சமூக அமைப்பில்தான் மற்று முழுதாகத் தீரும். ஏனெனில் அங்கு தான் ஒரு இனத்தை இன்னைரு இனம் கரண்ட முடியாத சூழ்நிலை நிலவும். அப்படியொரு சமூக அமைப்பு உருவாக நாம் ஜெவரும் முயன்று உழைக்க முன்வர வேண்டும். அதே சமயம்

எப்போவோ மிலரப் போகும் சோஷலிஸ் சமூக அமைப்புக்காக காவலிருக்கவும் முடியாது. இனங்களுக்கிடையே நல் விளப் பத்தையும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் தன்மையையும் வளர்ப்பதுடன் பேரினவாதச் சண்டித்தனங்களை முற்று முழு தாக ஒழிக்க முன்வர வேண்டும். சிறுபான்மை இனம் பயம், பீதி, கிலேசமற்ற சாதாரண வாழ்வு வாழ இன்றையச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே இன்றைய அவசர அவசியத் தேவையாகும்.

● ஆபாச இலக்கியத்திற்குக் குரல் கொடுக்கும் 'சோ' வை நீங்கள் கண்டிக்கலாமா?

ம. சுந்தரன்

ஆபாச இலக்கியத்திற்கு வண்மையாக எதிர்க் குரல் எழுப் பிய அந்தத் 'துக்ளக்' சஞ்சிகையில்தான் சமீபத்தில் மிக ஆபாசமான விளம்பரமொன்று வெளி வந்திருந்ததுடே குளிக்கும் குமரியை நிர்வாணமாக வரைந்து அவ்விளம்பரம் வெளிவந்திருந்தது. பணம் என்றால் சோவும் ஆ.....

● மலையகத்திற்கு வருவதாக முன்னர் பல தட்டவைகள் சொல்லியிருந்தீர்களே, சொன்ன வாக்கை இதுவரை காப்பாற்ற வில்லை. எப்பொழுது வருவீர்கள்?

ஹட்டன்.   வ. சுத்தியபரவன்

உண்மைதான், மலையக மக்கள் ஜூலை 83 கலவரங்களினால் பட்டுள்ள நாசத் துயரத்தைச் கேள்விப்படும் போது மனம் துயரத் தாலும் வேதனையாலும் துடிக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இலக்கியச் சுற்றுலா தேவை தானு? பின்னர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் வந்து உங்களையெல்லாம் சந்திக்கின்றேன். இப்போதைக் குத் தேவையில்லை.

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS

VARIETIES OF CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

GRAINS

Dial

2 6 5 8 7

to .

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
WHOLESALE & RETAIL NEEDS

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

Nallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

JANUARY 1984

Dealers in
**WALL PANELING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

P. S. V. SEVUGANCHETTIAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12